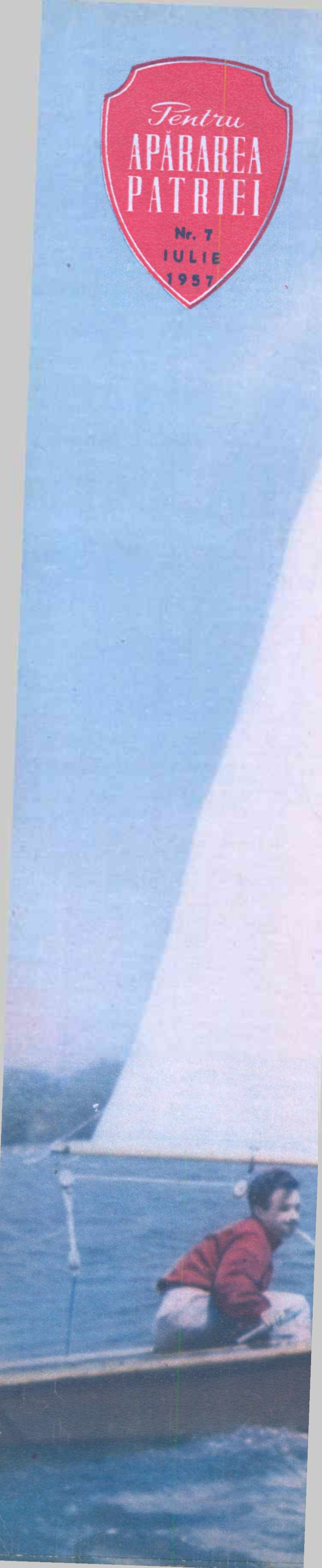
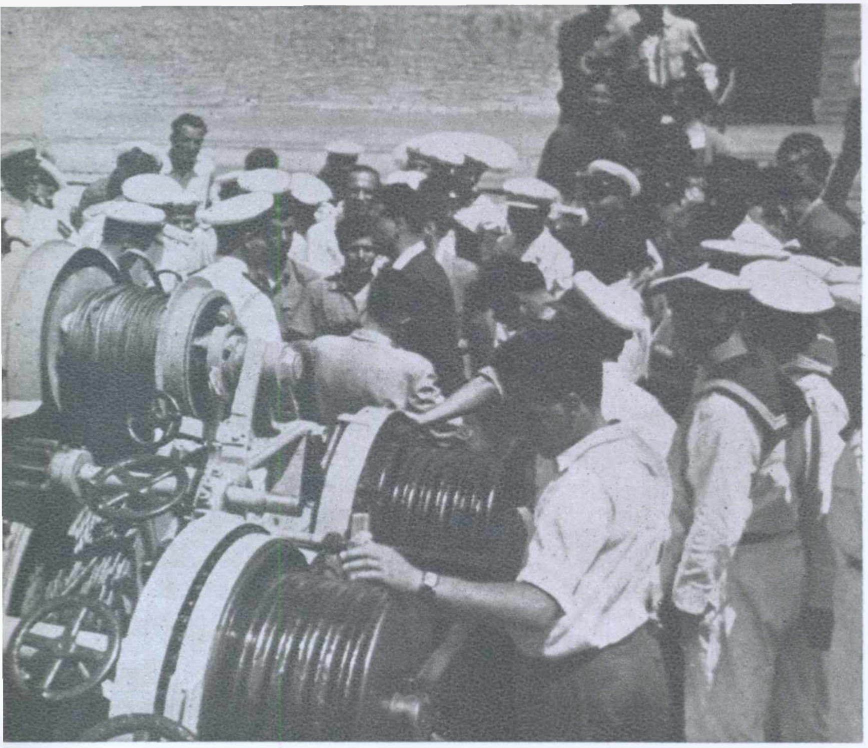
Pentru APĂRAREA PATRIEI

Nr. 7
IULIE
1957

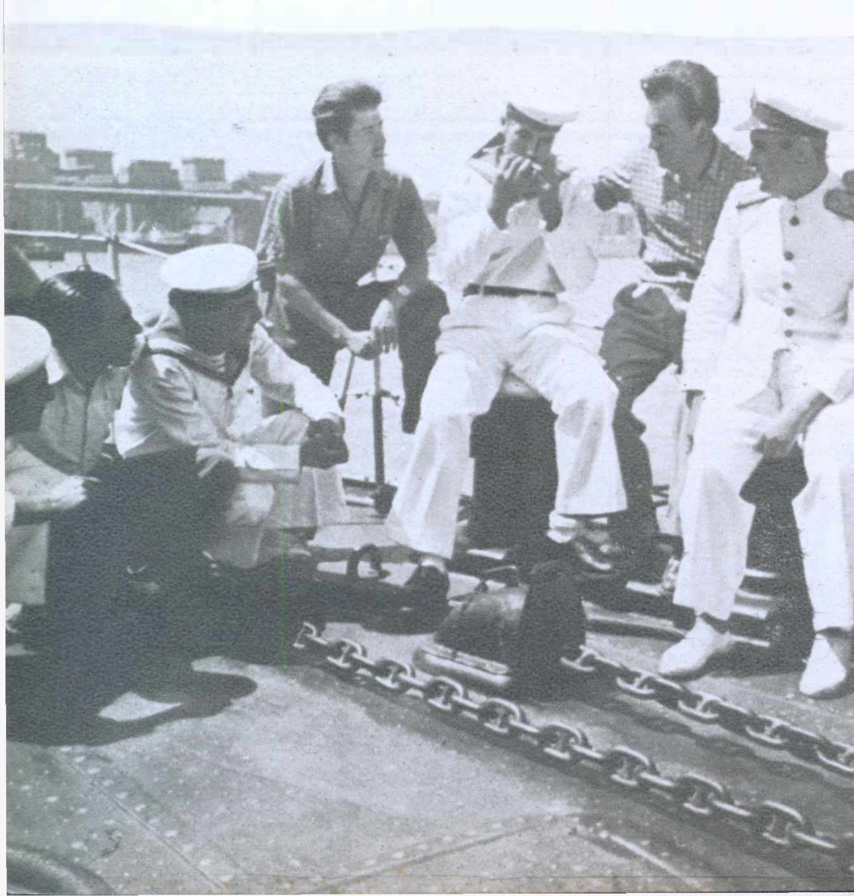

105

ÎN CINSTEA ZILEI MARINEI

În viața asociației noastre s-a statornicit obiceiul să se organizeze, în diferite ocazii, întîlniri cu militarii forțelor noastre armate. Astfel numeroase organizații de bază, cercuri, echipe și cluburi au făcut vizite în diferite unități militare. Frecvente sînt și cazurile cînd militarii vin în mijlocul membrilor asociației pentru a le vorbi despre viața pe care o duc în armată, despre felul cum se pregătesc în vederea întăririi capacității de apărare a patriei.

În cinstea Zilei Marinei, care se va sărbători în acest an, la 4 august, cercurile de marină din Constanța, au vizitat recent o navă a marinei noastre militare.

La vestea că vor vizita una din navele marinei noastre militare, membrii cercului de marină de la centrul mecanic Constanța s-au gîndit să invite și pe membrii cercurilor de marină de la Atelierele C.F.R.-Palas și de la Sfatul popular al orașului Constanța.

După o noapte agitată, marea este acum liniștită. Siluetele vaselor aliniate în port par și mai mărețe, în imensitatea albastră.

Matrozii, cartnicii, ofițerii, în frunte cu comandantul navei așteaptă pe oaspeți. Un ofițer înaintează pe punte și spune:

— Matrozii care în cinstea Zilei Marinei s-au angajat să devină echipaj fruntaș, vă urează bun sosit pe nava noastră!

Oaspeții primesc flori și daruri.

Împărțiți pe grupe conduse de cîte un ofițer, membrii A.V.S.A.P. vizitează apoi nava.

Iată cazarma matrozilor, cambuza pentru alimente, tancurile de apă și petrol, careul cartnici, careul ofițeri și cabina ofițerului secund.

Totul strălucește de curățenie.

În cabina comandantului unul din oaspeți se oprește în fața cărților așezate pe un raft. Una îi reține atenția: F. Aderca: „Amiralul oceanului — Cristofor Columb.

Oaspeții se află acum în compartimentul mașinii.

Cu cîtă plăcere își verifică cunoștințele căpătate la cercul de marină, tînărul inginer Boris Pelcinschi, de la Centrul Mecanic.

Explicațiile le dă cartnicul Zamfir.

În cursul discuțiilor, Boris Pelcinschi află că și cartnicul Zamfir mai păstrează carnetul de membru A.V.S.A.P., din timpul cînd lucra la Depoul C.F.R.-Fetești și că unul din angajamentele lui, după ce își va termina stagiul militar, este și acela de a ajuta, ca instructor voluntar, la pregătirea marinărească a tinerilor membri ai asociației.

Grupul condus de locotenentul-major Hentz Ludovic urcă acum la „gabie".

— Cine e acolo, sus?—întreabă tovarășul Vlad Ion, directorul Centrului Mecanic, venit și el pe navă cu băieții de la „cerc".

— Contabilul nostru, Gheorghiu, i se răspunde. E și el membru al cercului de marină — și unul dintre cei mai buni.

Inginerul Boris Pelcinschi se interesează îndeaproape de aparatul care indică „ruliul" și „tangajul".

Alți oaspeți s-au oprit în fața „animometrului". Acest aparat măsoară forța vîntului.

În acest timp, în „camera hărții" se poartă o discuție la fel de interesantă.

—În timpul nopții, se ia înălțimea la stele și se stabilește locul precis unde se află nava, explică locotenentul-major Hentz.

— Dar dacă e ceață? — întreabă unul din vizitatori.

Întrebarea nu e lipsită de interes și răspunsul vine explicit, clar:

—Avem și atunci mijloace; unul dintre ele este stația de radio.

Pe „puntea etalon" tinerii membri ai cercurilor de marină A.V.S.A.P. sînt parcă gata să ia în mînă fanioanele și să semnalizeze după cod.

La prova, în jurul matrozului major Niță Alexandru, s-au strîns un grup de matrozi și parte din oaspeți. Iată-l, acum a scos „muzicuța" din buzunar și cîntă o doină oltenească.

Soarele s-a ridicat deasupra capului. Un vînt subțire unduiește suprafața mării.

Vizita s-a terminat. Cuvintele tovarășului Popa Ioan izvorăsc din inimă.

— Vă aducem salutul muncitorilor din atelierele noastre, fruntașe pe țară, și vă mulțumim pentru primirea făcută, pentru tot ce am văzut și am învățat aici.

Privind la matrozii aliniați pe punte, în ambele borduri, la fețele lor neclintite, dar atît de prietenoase, îți dai seama că armata și poporul fac același trup — patria.

Ecoul duce pînă departe cuvintele căpitanului de rangul III, Gabrian Dumitru:

— Vă asigurăm că militarii de pe navele noastre își fac cu prisosință datoria de a apăra granițele noastre maritime. Plecînd de la noi, vă rugăm să spuneți și celorlalți membri ai asociației cum trăiesc marinarii, cum se pregătesc ei în vederea întăririi capacității de apărare a patriei. Dezvoltați în rîndurile tineretului nostru dragostea pentru armata noastră populară, pentru marina noastră militară.

La despărțire, matrozii, cartnicii, ofițerii de pe navă cu făgăduit membrilor cercurilor de marină că, în prima duminică, le vor întoarce vizita.

Pentru patria noastră, Republica Populară Romînă!

Pentru Apărarea Patriei

ORGAN AL ASOCIAȚIEI VOLUNTARE PENTRU SPRIJINIREA APĂRĂRII PATRIEI

7

ANUL III – IULIE 1957

Scrisoarea adresată de Comitetul Organizatoric Central al A.V.S.A.P., către Comitetul Central al P. M. R., tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Luînd cunoștință și dezbătînd pe larg Rezoluția Plenarei Comitetului Central al P.M.R. din 28 iunie — 3 iulie 1957 – document de mare importanță pentru partidul nostru, pentru întregul nostru popor – Comitetul Organizatoric Central al Asociației Voluntare pentru Sprijinirea Apărării Patriei își exprimă adeziunea și deplina sa solidaritate cu hotărîrile adoptate de Plenară.

Clasa noastră muncitoare și toți oamenii muncii se mîndresc cu marile realizări obținute – roade ale înțeleptei conduceri a partidului nostru, ale politicii sale marxist-leniniste, care exprimă voința și năzuințele maselor populare — și nu vor îngădui nimănui să denigreze sau să minimalizeze aceste succese.

Condamnăm cu toată hotărîrea și ne exprimăm indignarea față de acțiunile antipartinice, fracționiste, ale tovarășilor I. Chișinevschi și M. Constantinescu, care au încălcat în mod grosolan regulile elementare ale vieții de partid și au pus în primejdie unitatea de monolit a partidului.

Comitetul Organizatoric Central al Asociației Voluntare pentru Sprijinirea Apărării Patriei își manifestă atașamentul și încrederea față de Biroul Politic al Comitetului Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care, acționînd cu fermitate, a împiedicat slăbirea unității partidului și a puterii sale de luptă.

Însușindu-și întrutotul Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R., întregul activ al asociației noastre se angajează să depună eforturi și mai mari pentru educarea membrilor asociației în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Asociația noastră va cultiva în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate dragostea față de patrie, tradițiile progresiste ale poporului nostru, amintirea luptelor eroice duse veacuri de-a rîndul de poporul romîn pentru independență și libertate, participarea Romîniei la războiul antifascist, contribuția armatei noastre la zdrobirea cotropitorilor hitleriști, a luptei revoluționare a clasei muncitoare și partidului, mîndria pentru marile realizări obținute de popor, sub conducerea partidului.

Asigurăm Comitetul Central al P.M.R., în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, de profundul nostru atașament față de politica leninistă a partidului și ne angajăm să nu precupețim nici un efort în munca de pregătire a membrilor asociației, pentru a contribui la apărarea cuceririlor revoluționare ale clasei muncitoare, la întărirea puterii de apărare a patriei noastre scumpe, Republica Populară Romînă.

COMITETUL ORGANIZATORIC CENTRAL AL ASOCIAȚIEI VOLUNTARE PENTRU SPRIJINIREA APĂRĂRII PATRIEI

Regiunea Craiova și-a făcut bilanțul activității pe anul de învățămînt 1956/1957. Dacă în cadrul regiunii sarcinile au fost îndeplinite și chiar depășite, nu același lucru se poate afirma despre fiecare raion în parte. Astfel, în timp ce în orașul Turnu-Severin și raioanele Corabia, Caracal, Calafat, Băilești etc., s-au obținut rezultate bune, în raioanele Amaradia, Novaci, Baia de Aramă, rezultatele nu au fost la fel.

În scopul cunoașterii experienței unuia din raioanele cu bune rezultate în muncă, ne-am propus să analizăm cum și-a desfășurat activitatea raionul Calafat. Ne-am oprit asupra acestui raion, întrucît el are un caracter tipic agrar, similar majorității raioanelor din regiune, iar ca număr de organizații de bază se află pe același plan cu alte zece raioane. Ceea ce ni s-a părut caracteristic, deosebindu-l de celelalte raioane, este încadrarea comitetului organizatoric care are cel mai mic număr de activiști salariați.

Mai este însă și un alt motiv care ne-a atras spre Calafat. Acum 80 de ani, de pe înălțimile sale, care domină Dunărea și malul opus pînă dincolo de Vidin, s-a anunțat pentru prima oară, prin glasul tunurilor, independența de stat a Romîniei.

★

Cu ajutorul președintelui Fera Constantin și a vicepreședintelui Rădulescu Iunian, din documentarea existentă la comitetul organizatoric raional și din controlul organizațiilor de bază nu ne-a fost greu să ne dăm seama cum s-a desfășurat activitatea de asociație, în general.

Unul din factorii care au contribuit ca majoritatea sarcinilor să fie duse la bun sfîrșit, a fost îndrumarea și sprijinul dat de organele de partid. Tovarășul Rada Iancu, care răspunde și de A.V.S.A.P. în cadrul biroului raional de partid, s-a preocupat în permanență de modul cum organele asociației își desfășoară munca și le-a ajutat să rezolve greutățile întîmpinate. În planul de muncă al fiecărei organizații de partid au fost incluse și problemele A.V.S.A.P., iar instructorii raionali de partid s-au afirmat și ca activiști voluntari competenți în munca pe teren la comune și sate.

Colaborarea și sprijinul organelor U.T.M. a fost de asemenea un factor prețios. Astfel, tovarășul Gurgu Anton, din comitetul raional U.T.M., este și șef de secție în comitetul organizatoric raional. Instructorii raionali U.T.M. și secretarii organizațiilor de bază U.T.M. au mobilizat tineretul în jurul asociației. În multe cazuri, secretarii organizațiilor U.T.M. din comune au fost chiar instructori la pregătire. S-au evidențiat în special tovarășii: Scririgiu Traian (comuna Ciupercenii Noi), Uță Marin (G.A.C. Ciuperceni), Toncea Aurel (comuna Maglavit), Vancă Ion (G.A.C. Maglavit) și alții.

Sprijinul Sfatului popular s-a manifestat și el sub diferite aspecte. O parte din șefii secțiilor din Sfat fac parte din comitetul organizatoric raional, iar membrii comitetului executiv au fost instruiți în problemele asociației pentru a putea controla și ajuta organizațiile de bază cu ocazia muncii profesionale ale acestora pe teren.

În raionul Calafat, membrii asociației s-au pregătit în aproape toate specialitățile. Cercurile respective și-au încheiat activitatea pe acest an, dînd o serie de absolvenți capabili să contribuie cu succes la munca de construire a socialismului și, la nevoie, să-și apere patria.

La cercurile de tractoriști de la Școala agricolă din Poiana Mare, instructorul Voriedan Petre este mîndru de cei 30 tineri absolvenți și abia așteaptă să-i vadă brăzdînd ogoarele în campania agricolă de toamnă.

Cu ocazia examenelor la cercurile de telefoniști-centraliști din comuna Piscul Nou (instructori Șurlea Ion și Popescu Gheorghe) și din comuna Maglavit (instructor Voinea Gheorghe), în cercurile de constructori drumuri și constructori poduri din comuna Poiana Mare (instructor Trăistaru Titel) și în cercul topo din Calafat, membrii A.V.S.A.P. au dovedit că și-au însușit temeinic cunoștințele predate.

Membrii cercului de conductori auto din Calafat (instructor Șarpe Mircea) fac ultimele lecții de conducere, așteptînd cu încredere examenul în fața organelor miliției.

Cercurile de marinărie generală din Calafat (instructor Greu Gheorghe) și din comuna Ciupercenii Vechi, precum și cel de navomodelism își continuă activitatea practică. Echipa de poliatlon nautic (antrenor Moșneag Vasile), căreia ploile dese i-au cam stînjenit programul de antrenament, n-are altă dorință decît să cîștige, la concursul regional, un loc mai sus în clasament, față de anul trecut (în 1956 s-a clasat pe locul doi).

★

Cum era firesc, ne-am pus întrebarea: Care au fost metodele folosite pentru a se obține aceste rezultate?

Iată pe cele care ni s-au părut mai importante.

Anul de pregătire a fost precedat de o judicioasă muncă organizatorică. Astfel, s-a urmărit ca secțiile comitetului organizatoric raional să fie încadrate cu activiști voluntari capabili, conștiincioși și animați de dorința de a face această muncă patriotică. Printre aceștia s-au evidențiat tovarășii: Grecescu Marin, Cristea Andrei și Bîgnaru Ion, toți șefi de secție. În cadrul biroului raional s-au studiat, cu atenție, posibilitățile înființării cercurilor de specialitate.

Un factor esențial în menținerea interesului membrilor din cercuri, pentru a participa cu regularitate la lecții și a-și însuși cunoștințele, l-a constituit buna pregătire a instructorilor de specialitate, în majoritate militari lăsați, de curînd, la vatră.

Instructajul temeinic al comitetelor organizațiilor de bază și al instructorilor a constituit o preocupare intensă în luna octombrie 1956 și apoi, periodic, în tot cursul anului de învățămînt.

Cercurile de specialitate și-au putut termina programul la datele indicate de directivă, întrucît și-au început cursurile în luna noiembrie 1956.

Pentru consolidarea cercurilor, biroul raional a plecat de la o premiză justă. Dacă o activitate începe bine și se desfășoară la timp, ea va avea rezultate corespunzătoare. De aceea, în prima lună de activitate, activiștii salariați și voluntari n-au lipsit de la nici o oră de predare din cadrul cercurilor. Ulterior, controlul s-a făcut la trei, patru lecții, în raport de posibilitățile de deplasare.

★

Dacă în raionul Calafat activitatea de asociație se desfășoară în general bine, nu înseamnă că nu există și lipsuri.

În munca de propagandă și agitație sînt încă multe lucruri de făcut. La stațiile de radioficare s-au introdus scurte programe cu teme A.V.S.A.P., în schimb agitația vizuală este aproape inexistentă. În grădina publică din Calafat, există peste 12 panouri ale diferitelor organizații de masă. Printre ele nu se găsește însă nici unul în legătură cu A.V.S.A.P., deși asociația are poate cel mai mare număr de membri.

Activitatea de tir redus este și ea rămasă în urmă; biroul raional trebuie să-i acorde o mai mare atenție. Cu instructori inimoși ca Matea Ion (comuna Ciupercenii Vechi), Epure Florea (comuna Maglavit) etc. se poate da un nou impuls acestei activități.

Evidența pregătirii ținută la comitetul raional, este neclară și incompletă. O activitate, care se desfășoară cu bune rezultate pe teren, trebuie să fie consemnată și în documentele respective. Este necesar ca această lipsă să fie cît mai curînd înlăturată.

Considerăm tot ca o lipsă a comitetului organizatoric raional și faptul că nu s-a gîndit la colaborarea cu Sfatul popular pentru îngrijirea monumentelor ridicate în amintirea războiului din 1877, din care trei sînt în oraș și unul lîngă comuna Ciupercenii Vechi. Această acțiune se încadrează în educația patriotică a membrilor asociației, în spiritul tradițiilor de luptă ale poporului nostru pentru independență.

★

În raionul Calafat, asociația s-a dezvoltat și cuprinde un număr tot mai mare de oameni ai muncii. În locuri ca Maglavit, unde în trecutul apropiat, obscurantismul creiase „făuritori de minuni", oamenii luminați de învățătura marxist-leninistă, conduși de partid, au văzut că „minunile" se fac prin munca lor, iar apărarea patriei nu se așteaptă de la o „putere supranaturală", ci de la fiecare om al muncii care are ocazia să activeze și să se pregătească și în cadrul asociației.

Cu mai mult dinamism și inițiativă din partea comitetului organizatoric raional, folosind experiența, înlăturînd lipsurile și găsind noi metode de muncă, raionul Calafat poate aspira ca la bilanțul următor să candideze la loc de frunte în cadrul regiunii.

C. VASILIU

Au sosit motocicliştii D. O. S. O.

lui Hristo Botev

Prin mii de guri strigat-ai răzvrătirea.
Şi Dunărea striga să lupţi-nainte...
Şi ai simţit cît este de fierbinte,
În pieptu-ţi de erou, nemărginirea

Balcanilor, cînd clocoteau de flinte!
Şi cît ai ridicat, în slăvi, iubirea
Pentru-n ideal măreţ, spre dezrobirea
Bulgariei din jug şi-a vetrei sfinte!

Cu fraţi robiţi ai mers. Călăi căzură!
În suflete furtuni ai semănat,
O! anii, şir, în lupte se născură

În sînul unui veac însîngerat
Şi-n lira ta, ce fulgeră cu ură,
Găsim un sol de veacuri aşteptat!

Teodor DAMASCHIN
Membru al Cenaclului literar „Hristo Botev" — Brăila

Ne-au vizitat prieteni bulgari

de Ada **BÎRSEANU**

Tot mai dese sînt, în ultima vreme, schimburile de delegaţii între asociaţia noastră şi asociaţiile prietene.

Răspunzînd invitaţiei membrilor D.O.S.O. din regiunea Varna, o delegaţie A.V.S.A.P. a regiunii Constanţa a vizitat pe prietenii bulgari.

Aproape în acelaşi timp, o delegaţie D.O.S.O. din regiunea Colarovgrad a vizitat regiunea Galaţi. O delegaţie a regiunii Craiova a vizitat regiunea Vraţa, care la rîndul ei şi-a trimis reprezentanţi în scopul unui schimb de experienţă cu regiunea Craiova.

Privesc la apele leneşe ale Dunării care îşi fac drum printre pilonii Podului Prieteniei. În locul în care soarele se oglindeşte în apă, sclipirile argintii îmi iau privirea. Peste drum, pe malul bulgăresc, se resfiră printre copaci şi grădini, casele albe, cu acoperiş de olane roşii, ale oraşului Russe.

Am simţămîntul că dacă aş trece dincolo nimic nu mi s-ar părea altfel. Deopotrivă bătrîna Dunăre ne-a legat, de veacuri, pe malurile ei — romîni şi bulgari. Îmi trec prin minte cuvintele marelui Dimitrov: „Dunărea ne uneşte, nu ne desparte".

... Şi deodată, iată-i: motocicliştii bulgari. Vin vijelios pe podul gigant, durat peste apele Dunării de două popoare prietene.

Îi primim ca pe nişte oaspeţi dragi, mult aşteptaţi: „Dobre doşli, daraghie drugari!"

Oaspeţii sînt membrii clubului auto-moto D.O.S.O. din Pazargic. Au venit în ţara noastră la invitaţia comitetului organizatoric A.V.S.A.P. al regiunii Galaţi, în preajma unei zile scumpe poporului frate bulgar: 2 iunie, comemorarea morţii lui Hristo Botev, poetul revoluţionar, care şi-a petrecut cîţiva ani de viaţă şi luptă în oraşul Brăila.

„Bun venit pe plaiurile ţării noastre!" — le urează tovarăşul Dinu Dumitru, preşedintele comitetului regional Bucureşti.

Iată printre oaspeţi pe Dimităr Coev, din Comitetul Central D.O.S.O., pe Netco Netcov, preşedintele regiunii Colarovgrad, pe Lazar Sircov, preşedintele raionului Pazargic, pe Stoian Petrof redactor al revistei „Auto-moto".

Încadraţi de motociclişti ai regiunii Bucureşti, în frunte cu stegari care poartă drapele bulgăreşti şi romîneşti, coloana se îndreaptă spre oraşul capitală.

În satele prin care trec, drumul le este presărat cu flori. La Remuş, Daia, Călugăreni, Copăceni, ţărani, pionieri, membrii A.V.S.A.P. îi întîmpină cu prietenie. Un ciobănaş cu salvie de cîmp în mînă aleargă după o motocicletă.

Bine v-am găsit, dragi prieteni!

Este exprimat în acest gest tot dorul de frăţietate, de pace, al poporului nostru.

După un popas în Capitală, unde au fost primiţi de tovarăşul Florea Alexandru, preşedintele comitetului orăşenesc A.V.S.A.P., coloanele se îndreaptă spre Ploeşti.

La Potigrafu, oaspeţii sînt întîmpinaţi de motociclişti ai regiunii Ploeşti. Fiecare din cei treizeci şi cinci de oaspeţi primesc cîte un buchet de flori.

Şi iarăşi, în satele prin care trec flutură mîini, flori de cîmp, pălării şi batiste, iar pe pancarte stă scris: „Dobre doşli, daraghie drugari!"

O LECŢIE DE ISTORIE

Brăila...

După un drum de 596 kilometri, motocicliştii D.O.S.O., trecînd prin Calofer, oraşul natal al lui Hristo Botev, traversînd drumurile de munte din Balcani, trecînd apele Dunării au ajuns în oraşul care a adăpostit pentru cîţiva ani lupta revoluţionară a poetului bulgar.

... De sus se cerne o ploaie deasă.

În parcul care-i poartă numele, monumentul poetului scrutează zarea, la marginea căreia apele Dunării cotesc molcome.

„Cine cade în lupta pentru libertate acela nu moare". Un epitaf. Deasupra două date: 1848—1876.

Scurta dar tumultoasa viaţă a lui Hristo Botev a fost închinată luptei împotriva asupririi pe care o îndura poporul său, atît din partea otomanilor, cît şi din partea „ciorbagiilor", slugi credincioase ale sultanului de la Constantinopol.

(continuare pag 4 jos)

VARNA

Note de călătorie în R.P. Bulgaria

de Al. Antoniu

Către sfîrşitul lunii mai, o delegaţie a asociaţiei noastre din regiunea Constanţa a vizitat asociaţia soră D.O.S.O. din regiunea Varna. Acestei întîlniri se datoresc notele de călătorie apărute în aceste pagini.

29 mai 1957

La punctul de frontieră Negru Vodă — Kardam, sîntem întîmpinaţi de un vechi şi bun prieten Vasili Mihailov, preşedintele D.O.S.O. al regiunii Varna. Întîlnirea este emoţionantă. Tovarăşul Minişan, preşedintele asociaţiei din regiunea Constanţa (Mişinan cum îi spune Vasili Mihailov) s-a împurpurat de bucuria revederii.

Florile — aduse de Donca Maximova, activistă a regiunii de partid — sporesc solemnitatea momentului. Curînd, cele trei maşini pornesc — bolid — spre satul G-ral Toşovo. Aici, avem primul contact cu un raion al D.O.S.O. din regiunea Varna şi tot de aici, începe filmul multicolor, bogat şi de neuitat al călătoriei noastre.

Peste puţin timp, sîntem oaspeţii unui impunător Institut de experimentări agrotehnice şi zootehnice. Acolo, s-au obţinut, după laborioase cercetări, varietăţi noi, superioare de grîu — experimentarea principală. Sînt multe lucruri minunate de văzut. Timpul ne este însă cronometrat. În şase zile, trebuie să vedem întreaga regiune.

Şoseaua spre oraşul Tolbuhin se întinde ca o curea. Oamenii flutură batiste, zîmbesc şi ne urează drum bun. Înainte de intrarea în oraş, la aproximativ 10 km, calea ne este barată de ... ziarişti (of, ziariştii ăştia!), de fotoreporteri şi de motociclişti de la Centrul de reparat maşini din Tolbuhin.

După puţin timp, intrăm pe porţile acestui modern centru. Muncitorii, tehnicienii şi inginerii ne întîmpină ca pe nişte vechi cunoştinţe.

— De ce n-aţi venit şi cu motocicliştii voştri? De cînd vă aşteptăm...

Printre altele, sîntem încîntaţi de bogata bibliotecă tehnică din sala de documentare. Găsim multe manuale de specialitate scrise de autori romîni, foarte mult apreciaţi de tehnicienii din R.P. Bulgaria.

Şi timpul zboară.

Mai departe, către o gospodărie agricolă de stat model. Ploaia torenţială ne strică însă planul. Facem calea întoarsă şi... înainte spre Varna.

La comitetul regional D.O.S.O. delegaţia noastră este primită iarăşi cu flori, cu prietenie şi căldură emoţionantă. Se rostesc salu-

---

Hristo Botev s-a ridicat alături de popor în lupta împotriva asupritorilor. Ura şi răzbunarea acestora l-au urmărit. Atunci, el a fost silit să-şi părăsească patria şi să treacă în Romînia. Aici, pe malurile Dunării, la Brăila, împreună cu alţi emigranţi bulgari, Hristo Botev pregăteşte mişcarea naţională de eliberare.

La 16 mai 1876, în fruntea unei „cete" de 175 oameni, el trece Dunărea în Bulgaria. Poporul i se alătură, dar forţele otomane sînt mai numeroase.

În ziua de 2 iunie, lovit în frunte de un glonte turcesc Hristo Botev cade în munţii Vraţa.

Dar jertfa lui a rodit. Poporul bulgar şi-a văzut îndeplinite visurile de veacuri...

De sus, de pe soclu, bustul lui Hristo Botev ne vorbeşte parcă peste veacuri; fruntea boltită, plină de lumină, ochii calzi, dar privirea necruţătoare: „Ne-am înfrăţit în faţa aceluiaşi duşman şi fraţi rămîne-vom mereu!"

Monumentul este acoperit de coroane şi jerbe de flori.

Le depun membrii delegaţiei bulgare, membrii asociaţiei noastre, cetăţeni bulgari din ţara noastră, pionieri... toţi cei care-l simt aproape pe poetul revoluţionar.

Ascultăm cu pioşenie cuvîntul colonelului Dimităr Coev: „Slavă veşnică marelui Hristo Botev. Să trăiască prietenia dintre popoarele noastre care au mers întotdeauna în acelaşi pas".

Stau parcă de strajă lîngă monumentul marelui revoluţionar doi ostaşi ai poporului frate bulgar: Dimităr Coev — Lazar Sircov.

Este de ajuns să priveşti la faţa lor neclintită, la ochii înăpăiaţi, ca să înţelegi ce înseamnă să-ţi iubeşti mai presus de orice patria.

. . . .

În cinstea oaspeţilor bulgari comitetul organizatoric A.V.S.A.P. al regiunii Galaţi a organizat un concurs interregional de moto-viteză, la care a participat şi o echipă de motociclişti bulgari.

Pe străzile oraşului Brăila era o animaţie neobişnuită, iar

Poetul revoluţionar Hristo Botev

pe terenul velodromului, mai bine de douăzeci de mii de spectatori au venit să aplaude măiestria motocicliştilor bulgari (Penciu Mihai, Liuben Ştefan) şi a motocicliştilor asociaţiei noastre: Carabăţ Anton (Galaţi), Tănase Constantin (Galaţi), Vasilescu Nicolae (Ploeşti), Săbădeş Teodor (Hunedoara), Munteanu Nicolae (Bacău).

Plin de emoţie, tovarăşul Panait Vasile, preşedintele comitetului regional Galaţi a înmînat „Cupa prieteniei" motocicliştilor D.O.S.O., membri ai clubului auto-moto din Pazargic, care s-au clasat pe primul loc în această întrecere.

În zilele care au urmat, membrii D.O.S.O. din raionul Pazargic au vizitat clubul automoto al regiunii Galaţi, s-au plimbat pe valurile Dunării molcome, s-au întîlnit cu membrii A.V.S.A.P. din cîteva organizaţii de bază şi au stat de vorbă despre multe lucruri: despre felul cum şi unii şi alţii învaţă meşteşugurile tehnice, despre cum învaţă să-şi apere la nevoie patria, despre prietenia popoarelor noastre pe care nimeni şi nimic nu o poate zdruncina.

★

A sosit ziua plecării. Iată-ne din nou pe „Podul prieteniei". Oaspeţii ne-au urat: „Pentru prietenie!"

Noi le-am răspuns: „Za Drujbu!"

turi de bun sosit, se fac cunoştinţe cu oameni care ne vor însoţi, de acum înainte, tot timpul cît vom fi găzduiţi.

Fiecare vrea să cunoască cît mai mult din activitatea ce se desfăşoară în cadrul asociaţiei respective.

Umbrele înserării încep să se lase deasupra Varnei — „perla Mării Negre" — după cum pe bună dreptate o numesc prietenii noştri din Bulgaria. Ne îndreptăm pe o şosea asfaltată, luminată ca ziua de uriaşe becuri cu neon, spre „Balcanturist", unul din cele mai moderne hoteluri de pe malul Mării Negre. Aici vom fi găzduiţi pînă la plecare.

30 mai 1957

Varna. Un uriaş golf ferit de vînturi. Localitatea se bucură de o configuraţie geografică fericită. Plaja mării face un tot armonios cu vii vestite, cu dealuri înalte acoperite de parcuri şi păduri seculare.

Într-unul din parcuri se găseşte şi Filatura „1 Mai", unde lucrează peste 2500 de oameni. Pe vremuri, acest combinat de filatură, ţesătorie şi vopsitorie, era proprietatea unui oarecare Asen Nicolaeff.

Astăzi, în fostul conac boieresc există o creşă şi un cămin pentru copiii muncitorilor. În parc s-a amenajat un ştrand, un punct sanitar, cluburi etc.

După-amiază vizităm docurile „Gh. Dimitrov". Pentru ziua de 18 iulie urmează să se dea la apă vasul „Varna", o construcţie nouă cu o siluetă elegantă.

Din Varna şi pînă spre capul Caliacra, harnicul popor bulgar, a împodobit malul mării cu o brăţară de hoteluri moderne care îşi aşteaptă, chiar în acest an, oaspeţii.

31 mai 1957

Astăzi vom ieşi în regiune. Vom vedea în raionul Reca Tvena, fabrica „Karl Marx", producătoare de sodă caustică, sodă calcinată şi bicarbonat de sodă.

Fabrica, de provenienţă sovietică, este o construcţie uriaşă, modernă, de o înaltă tehnicitate. Întreprinderea este fruntaşă pe ţară. Directorul fabricii, Ivan Botev, este un entuziast membru al asociaţiei patriotice. Personal a absolvit trei cercuri de specialitate. Recent, din fondul directorial, a repartizat 15.000 leva pentru nevoile organizaţiei.

— În planul nostru de viitor, ne-am propus să construim un poligon de tir, un bazin de înot şi un... turn de paraşutism. Ne-am bucura, continuă directorul, să organizăm o întrecere între organizaţia noastră de bază şi o organizaţie de bază A.V.S.A.P. dintr-o fabrică asemănătoare.

Ar fi interesant. Iar noi ne-am gîndit la fabrica de îngrăşăminte chimice din Năvodari. În lupta comună pentru apărarea păcii şi socialismului forţa noastră de nebiruit constă tocmai în această unitate internaţională a oamenilor muncii.

— Fascismul nu se va retrage de la sine. Să ne amintim mereu de vorbele lui Gh. Dimitrov, rostite la Leipzig, atunci cînd se adresa proletariatului mondial:

„Luaţi ciocanul şi zdrobiţi fascismul!"

1 iunie 1957

Sînt multe lucruri care ne-au impresionat în regiunea Varna. Aşa, bunăoară, dragostea şi autoritatea de care se bucură asociaţia voluntară soră. Conştiinţa oamenilor care au înţeles importanţa patriotică a acestei asociaţii. Mai mult ca orice însă, ne-a impresionat atenţia ce se acordă amintirii eroilor căzuţi pentru libertate şi în lupta dusă împotriva fascismului.

De dimineaţă, oraşul şi-a schimbat înfăţişarea. Este la fel de curat ca în oricare zi. Oamenii însă au o înfăţişare gravă, solemnă.

În port, ne urcăm pe un confortabil vas de pasageri „Emona", navă comandant. Curînd ieşim în larg, excortaţi de două vase militare în tribord şi babord şi de alte trei în pupa: una militară şi două ale D.O.S.O.

În jurul escadrei mişună ambarcaţiuni cu motor, cu vele şi rame. Spre dreapta se vede farul „Galata". În urmă, rămîne farul „Varna". Pe punţile vaselor, mulţime de oameni vîrstnici, tineri, pionieri cu cravatele roşii. Toţi se îndreaptă în larg, acolo unde cu 13 ani în urmă au fost împuşcaţi şi apoi aruncaţi în mare, nouă comunişti, nouă eroi, în frunte cu Janko Kostov, membru în comitetul orăşenesc de partid.

Pe puntea vasului „Emona" se află bătrîni şi bătrîne, părinţi ai celor ucişi pe timpul fascismului, copiii sau nepoţii eroilor Hristo Gaidanov, ai lui Slave Doicev. Sînt aici şi partizani cu feţele aspre, îndîrjite.

Iat-o pe Sveta Kostov — soţia neînfricatului luptător. Mă apropii cu sfială de această femeie cu părul albit înainte de vreme. Îmi vine greu să-i răscolesc amintirile dureroase...

— Acum 13 ani, în ziua de 20 mai, soţul meu a fost prins. L-au chinuit pe el şi pe alţi opt tovarăşi, timp de 10 zile. În noaptea de 1 iunie, i-au urcat într-o barcă militară şi i-au dus în larg. Aici, unde este geamandura aceasta cu steaua roşie, i-au împuşcat şi i-au aruncat în mare.

După cîteva zile, valurile l-au scos la mal, acolo unde-i farul „Galata", lîngă satul Chifru. De aceea ne-am adunat astăzi, în ziua de 1 iunie.

În clipa aceasta de pe o şalupă au fost lăsaţi în valuri, mai mulţi membri D.O.S.O., îmbrăcaţi în haine vărgate — reeditare a tragediei întîmplate cu ani în urmă. Coroanele, florile acoperă marea pe o largă întindere. Sirenele vuiesc prelung, întovărăşite de salvele armelor. Rachetele brăzdează cerul. Şi cei prezenţi îngenunche în sunetele solemne ale unui imn de slavă.

Vasili Mihailov, fost comandant de partizani, evocă memoria celor ce şi-au dat viaţa pentru libertatea patriei, pentru victoria socialismului.

„...Mulţi comunişti au ucis fasciştii, ei ar fi vrut ca nici copiii noştri să nu mai trăiască. În locul unui comunist căzut, se ridicau însă alţi zece. Ei n-au putut să ne distrugă".

Vorbeşte apoi, primul secretar de partid al regiunii, Valcan Stoianov. Cuvintele sînt purtate pe undele herţiene, departe, departe, în cele patru zări ale lumii.

După-amiază, au loc alte comemorări: la Mausoleul de pe muntele ce domină portul, la monumentul marelui poet şi revoluţionar Hristo Botev, la monumentele tuturor celor ce şi-au închinat viaţa luptei pentru înflorirea şi libertatea patriei bulgare.

Cu prilejul comemorării eroilor, în ziua de 1 iunie, preşedintele D.O.S.O. al regiunii Varna, Vasili Mihailov, fost comandant de partizani, evocă faptele eroilor căzuţi în lupta împotriva fascismului

2 iunie 1957

Vizita noastră se apropie de sfîrşit. Astăzi sîntem oaspeţii foştilor partizani. I-am găsit adunaţi în... „sobor", într-o pădure nu departe de Varna.

Obiectivul fotografic a surprins imagini de neuitată amintire. În piepturile tovarăşilor bulgari, în piepturile noastre bate în acelaşi ritm o inimă încălzită de focul aceloraşi simţăminte.

3 iunie 1957

Au trecut şase zile; doar şase. Şi totuşi ne e dor de patrie, ne e dor de tovarăşii noştri de muncă, de plaiurile minunate ale ţării. Ziua aceasta este apăsătoare. Gazdele noastre nu ştiu cum să ne facă mai... grea despărţirea. Carnetele se umplu de adrese. Mici cadouri ne vor însoţi spre casă spre a ne aminti mereu de noii noştri prieteni şi tovarăşi. Ni-i dor de patrie, dar cît de greu ne vine să plecăm.

Pornim spre Balcic şi apoi spre Kardam, punctul de trecere spre Negru Vodă.

Toţi au ochii în lacrimi.

Vă lăsăm cu bine prieteni buni !

MUZEUL
CENTRAL

Cu prilejul celei de-a 80 aniversări a proclamării independenței de stat a Romîniei și a celei de-a 12 aniversări a victoriei asupra fascismului german, s-a deschis Muzeul Militar Central în noul său local din B-dul Nicolae Bălcescu nr. 17—19.

Deschiderea Muzeului Militar Central în acest local, care constituie el însuși un monument istoric, este o nouă dovadă a grijii pe care o poartă conducătorii partidului, guvernului și armatei noastre, educării patriotice a maselor populare și ostășești în spiritul glorioaselor tradiții de luptă pentru libertatea națională și socială, a eroismului poporului, făuritorul propriei sale istorii.

Aici, unde cu 100 de ani în urmă, a funcționat Ștabul Domnesc a lui Alexandru Ioan Cuza, iar mai tîrziu Marele Stat Major și prima Școală de Război a armatei romîne, sînt aproape 10.000 de exponate, grupate pe epoci și idei, în cele 16 săli ale muzeului.

Profilul are un caracter militar, dar acesta se împletește cu evenimentele cele mai importante de ordin politic și social-economic din istoria poporului nostru. Specificul militar constă în aceea că se urmărește prezentarea dezvoltării elementelor de ordin militar de-a lungul veacurilor și anume: oștirea, armamentul, fortificațiile, arta militară și eroismul individual și de masă al poporului nostru.

Întreagă această prezentare este făcută în lumina învățăturii marxist-leniniste despre istorie, potrivit căreia, toți factorii militari pe care noi îi prezentăm în anumite perioade istorice, depind, în primul rînd, de baza materială și orînduirea socială a acelor perioade.

Alte trăsături caracteristice ale Muzeului Militar Central se desprind din faptul concretizării prin exponate a ideilor că poporul făurește istoria, că lupta oștirilor romînești împotriva cotropitorilor s-a împletit tot timpul cu luptele sociale împotriva exploatării interne, că lupta militară a poporului nostru a fost dusă aproape întotdeauna alături de popoarele frățești lîngă care ne găsim și astăzi.

Unele din aceste trăsături își găsesc expresia chiar de la intrarea în muzeu, în holul sinteză, unde de o parte a intrării străjuiesc busturile unor mari comandanți de oști ca Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, iar de cealaltă parte mari conducători de lupte sociale ca Horia, Tudor Vladimirescu și Nicolae Bălcescu. Deasupra primilor stă imortalizat în bronz acest text: *„Marile bătălii militare ale poporului romîn, sub comanda unor străluciți comandanți de oști, împotriva cotropitorilor turci, au fost purtate pentru apărarea și cucerirea independenței patriei"* iar deasupra conducătorilor revoluționari următorul text: *„Luptele sociale purtate de masele populare din țara noastră, în decursul veacurilor, au constituit etape progresive într-un lung proces de eliberare a poporului, culminînd cu instaurarea regimului democrat-popular"*.

Pe un stîlp de marmoră sînt înscrise, tot în bronz, marile bătălii victorioase ale oștirilor romînești, iar pe celălalt marile revoluții și răscoale ale poporului nostru. Acești stîlpi sprijină stema R.P.R., simbolizînd patria, încadrată de următoarele texte: *„Poporul făurește istoria. Patria își cinstește eroii"* și *„Partidul Muncitoresc Romîn, făuritorul forțelor noastre armate, ne conduce"*.

Desfășurata Muzeului Militar Central începe cu prezentarea culturii materiale care s-a dezvoltat pe teritoriul țării noastre în timpul comunei primitive. Sînt expuse unelte din epoca neolitică, unelte — arme din paleolitic și arme propriu-zise din epoca de bronz și fier. Între numeroasele exponate formate din topoare cu gaură de înmănușare, securi, vîrfuri de săgeți, săbii, obiecte de harnașament, se găsește și vestitul *pumnal scitic*, găsit la Boureni, în raionul Suceava, una din cele mai prețioase piese ale arheologiei romînești.

Urmează epoca dacă și daco-romană, înfățișînd viața de arme a strămoșilor noștri în acest timp, prin prezentarea a numeroase arme de fier și alte obiecte militare originale, între care: sabia încovoiată, specifică dacilor (sica), coiful roman, vîrfuri de săgeți și de sulițe (pilum) materiale pentru construirea cetăților. Se remarcă cărămizile din pămînt ars getice, în formă de turte cu gaură la mijloc și cărămizile pentru castrele romane, purtînd stampila legiunilor care le-au confecționat și folosit: I-a Claudia, a V-a Macedonica și XIII-a Gemina. Sala acestei epoci este dominată de statuile soldaților, dac și roman, de busturile comandanților de oștiri dace, Burebista și Decebal, și de o hartă, realizată plastic pe peretele central, înfățișînd triburile trace care au trăit pe pămîntul patriei noastre — dacii și geții — precum și pe vecinii lor cu care au venit în contact: sciții, celții, grecii.

Perioada închegării poporului romîn, a primelor organizații politice romînești și a constituirii statelor romînești de sine stătătoare — Țara Romînească și Moldova — este ilustrată prin numeroase arme, obiecte, reproduceri de gravuri sau texte din cronicile timpului și compoziții clasice. Exponatele care concretizează aceste evenimente sînt grupate în jurul busturilor lui Basarab I și Bogdan, întemeietori de țară, avînd ca piese centrale arme de epocă și scene din bătălia de la Posada (1330), întîia mare victorie romînească.

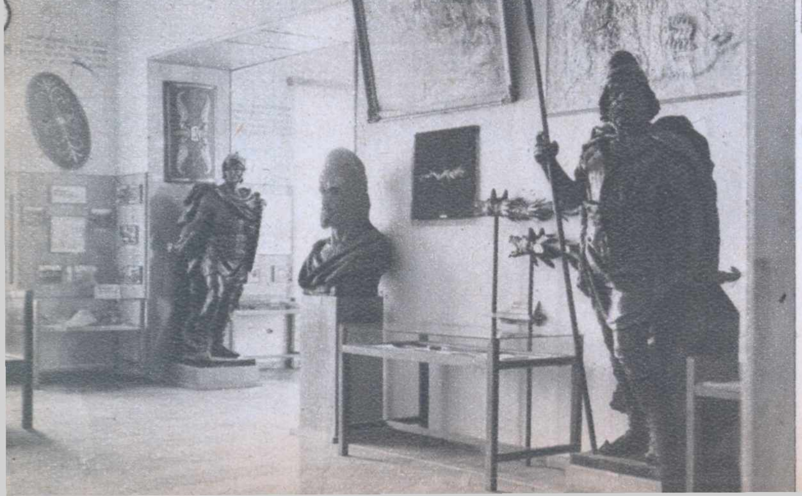
Lupta poporului romîn pentru stăvilirea invaziei otomane la Dunăre este începută de Mircea cel Bătrîn și continuată de alți comandanți de oști romîni: Iancu de Huniedoara în Ungaria și Vlad Țepeș în Țara Romînească. Această perioadă lungă, de mari lupte victorioase care izbutesc să amîne invazia turcească spre centrul Europei cu aproape 100 de ani, este înfățișată prin interesante armuri de cruciați și cavalerie grea, prin numeroase arme de epocă specifice

1 — Sala strămoșilor, dominată de statuile ostașului dac și a legionarului roman

2. — Vedere spre sala epocii lui Ștefan cel Mare. În dreapta, bustul lui Vlad Țepeș

3 — În dreapta, panoul răscoalei poporului romîn sub conducerea lui Tudor ; în fund dreapta, războaiele ruso-turce din sec XVIII.

Țării Romînești și Transilvaniei, prin stampe și hărți care ilustrează arta militară romînească a timpului. Este extrem de interesantă colecția rară de arbalete, culevroane (primele arme de foc), săbii, halebarde, cămăși de zale și coifuri.

Una din cele mai interesante săli ale muzeului este cea care prezintă vremea glorioasă a lui Ștefan cel Mare și a urmașilor săi, cu războaiele victorioase purtate împotriva cotropitorilor turci, împletite cu lupta voievozilor pentru limitarea puterii boierilor și întărirea puterii centrale. Cele mai valoroase piese din această sală sînt: steagul original al lui Ștefan cel Mare din anul 1500, armament și tunuri originale din a doua jumătate a sec. al XV-lea și din prima jumătate a sec. al XVI-lea, documente originale emise de cancelaria lui Ștefan cel Mare și de acelea ale urmașilor săi cu pecețile domnitorilor, cronicile istoricului polonez Dlugosz, contemporan cu voievozii, tunul lui Petru Cercel, turnat după indicațiile voievodului în turnătoriile venețiene.

O altă sală tot atît de interesantă și bogată în exponate ne prezintă vremea lui Mihai Viteazul și a urmașilor săi, cu luptele purtate împotriva turcilor și cu acțiunile lui militare pentru centralizarea celor trei țări romînești sub o singură conducere, tot în scopul de a putea lupta în condiții mai avantajoase împotriva turcilor. Exponatele din această sală sînt grupate în jurul impresionantului tablou înfățișînd pe Mihai Viteazul călare, la Călugăreni, de pictorul Lapaty; ele însumează piese de o valoare muzeistică și istorică excepțională ca: sabia originală a principelui Transilvaniei, Gabriel Bathory, steagul original al lui Șerban Cantacuzino cu inscripția foarte semnificativă „Vitejia direaptă să biruiască", precum și o colecție de arme albe și arme de foc lucrate cu o rară măiestrie artistică, damascinate, filigranate sau cu încrustații în sidef.

Urmînd desfășurarea cronologică și tematică a muzeului, se parcurge epoca lui Dimitrie Cantemir și Constantin Brîncoveanu, legăturile lor politice și militare cu Rusia, înfățișînd exponate de o mare valoare ca: sabia lui Brîncoveanu sau edițiile operelor lui Cantemir scrise în Rusia și tipărite în mai multe limbi.

Deosebit de importante sînt sălile mișcărilor sociale din secolele XVIII și XIX; răscoala iobagilor condusă de Horia, Cloșca și Crișan, răscoala poporului sub conducerea lui Tudor, revoluția de la 1848 în Țara Romînească și Transilvania. Iată aici, steagul răscoalei lui Tudor și steagurile revoluționarilor de la Izlaz și Blaj; sabia, pistoalele și decorațiile lui Tudor; primele tunuri de bronz.

Urmează celelalte săli, înfățișînd trecutul de arme al poporului nostru în perioada modernă și contemporană.

Sala Unirii cu portretul lui Alexandru Ioan Cuza, executat de pictorul Szathmary, cu tronurile domnești, bicornul, epoleții și pelerina lui Cuza; tocul cu care a semnat Unirea; ceasul, butonii și cristale cu cifrul lui Cuza; uniforma de lăncier a Regimentului înființat de Cuza, drapele din timpul Unirii și altele.

Trecînd mai departe prin sala „Războiului de la 1877" prin sala „Mărășeștilor", prin sala „Influența Marii Revoluții din Octombrie" se ajunge la 23 August 1944.

Eliberarea țării noastre de către glorioasa armată sovietică, insurecția armată organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn, participarea armatei romîne la actul de la 23 August și apoi la războiul antifascist, își găsesc concretizarea prin numeroase și impresionante exponate în „Sala Eliberării" străjuită de drapelele Diviziei 1 Voluntari Romîni „Tudor Vladimirescu-Debrețin", de drapelele celorlalte 14 divizii romînești care au luptat alături de armatele sovietice pînă la sfîrșitul războiului. Se mai prezintă uniforme și armament ale diviziilor de voluntari romîni și ale celorlalte divizii romînești; costume și arme ale gărzilor patriotice și acțiunea acestor gărzi, alături de armată, pentru eliberarea Bucureștiului; hărți reprezentînd victoriile sovietice ale anului 1944 și participarea armatelor romîne la eliberarea Ardealului de Nord, a Ungariei și Cehoslovaciei; figuri de eroi și acțiuni de luptă din războiul antifascist; documente, decorații, trofee etc.

Sala armatei noastre populare, încheind desfășurata muzeului, prezintă armata noastră în plină dezvoltare, în plin mers avîntat înainte, pentru a deveni cît mai pregătită și cît mai puternică.

Un impresionant grup statuar — simbolizînd armata de uscat, aviația și marina — străjuiește obiectele de care este încadrat; de o parte harta țărilor participante la Tratatul de la Varșovia; de alta harta realizărilor industriale, agricole, culturale din țara noastră, în anii regimului democrat-popular. Această sinteză grăitoare este înconjurată de numeroase exponate reprezentînd armata noastră populară sub toate aspectele ei: drapele, uniforme, armament, ordine și medalii, insigne, fotografii cu monumente din pregătirea de luptă și politică, din viața culturală și sportivă.

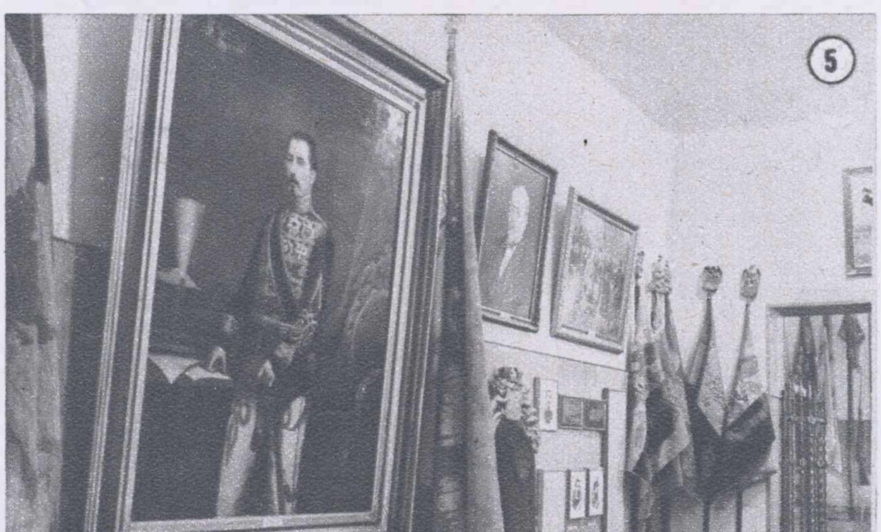
Așa cum s-a arătat de la început și cum rezultă din această fugară prezentare a muzeului, scopul urmărit de noi este cultivarea și educarea oamenilor muncii și a maselor ostășești în spiritul glorioaselor tradiții de luptă pentru libertatea națională și socială, a eroismului poporului de-a lungul veacurilor.

Această idee își găsește confirmarea zi de zi. Astfel, în prima lună de activitate Muzeul Militar Central a fost vizitat de 20.000 vizitatori. În cartea de impresii pusă la dispoziția publicului sînt aprecieri care dovedesc cu prisosință însemnătatea acestui muzeu. Iată aceste versuri, scrise în carte de către caporalul Neacșu A. Valeriu, fruntaș în pregătirea de luptă și politică:

„N-am mai văzut așa ceva.
Muzeu-i minunat!
Cum, oare eu nu aș lupta
Cînd am avut de învățat
Cum țara a luptat".

MILITAR

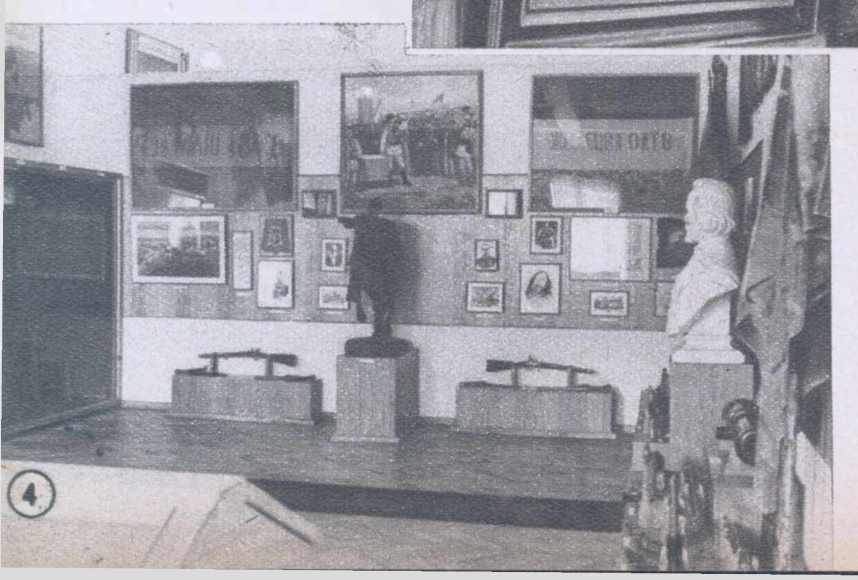
de colonel Ion FOCȘENEANU
Șeful Muzeului Militar Central

4. — Sala revoluției de la 1848, cu steagurile originale ale revoluționarilor de la Blaj și Izlaz; la centru, Avram Iancu; în dreapta, Nicolae Bălcescu.

5. — Sala Unirii. Se disting tablourile lui Alexandru Ioan Cuza, M. Kogălniceanu. In dreapta, drapelele și tronul lui Cuza.

6. — Sala bătăliei de la Mărășești (1917).

La probele de pistol s-au obținut bune rezultate

ÎNTRECEREA TRĂGĂTORILOR FRUNTAȘI

Dacă sosești în Arad și pășești pe peronul gării, nu este posibil să nu-ți atragă atenția, printre altele, și numeroasele panouri, lozinci sau fotomontaje care îți vorbesc despre A.V.S.A.P. și te îndeamnă să intri și să activezi în rîndurile sale.

În oraș, aproape că nu vei afla vitrină în care să nu găsești, la loc vizibil, montaje sau afișe în legătură cu diferitele activități tehnice sau sportivo-aplicative ce se desfășoară în cadrul asociației. Iar dacă vei deschide ziarul local „Flacăra Roșie" vei citi, aproape zilnic, articole sau informări în legătură cu viața diferitelor organizații de bază din numeroasele întreprinderi și instituții sau despre organizarea și desfășurarea unor manifestări cu caracter de masă pe plan regional, raional sau orășenesc.

Toate acestea îți vorbesc de la sine, că în orașul Arad se desfășoară o frumoasă activitate de asociație.

Una din activitățile mult îndrăgite de membrii asociației, și care se desfășoară cu bune rezultate, este și aceea a tirului. Acest fapt a constituit unul din factorii care a determinat comitetul regional Timișoara să înființeze clubul său de tir în orașul Arad. Dar lucrurile nu s-au oprit aici. Datorită rezultatelor frumoase obținute pe linie de tir, Comitetul Organizatoric Central a acordat regiunii Timișoara și orașului Arad cinstea de a organiza și găzdui, în acest an, a doua ediție a concursului de tir intercluburi.

Comitetul orășenesc, îndrumat de regiune și cu sprijinul tehnic al delegaților C.O.C., a trecut cu succes examenul destul de dificil de a organiza în bune condiții desfășurarea unui astfel de concurs, în zilele de 29 și 30 iunie.

Cu multe zile înainte, „Flacăra Roșie" făcea cunoscut localnicilor că orașul lor găzduiește concursul de tir; numeroase afișe au apărut în tot locul; panouri uriașe au fost instalate în centrul orașului.

Cu sprijinul partidului, al organelor puterii locale de stat, precum și al diferitelor întreprinderi și instituții s-au asigurat condiții deosebit de bune pentru cazarea, hrănirea și transportul participanților la cele trei poligoane pe care s-au desfășurat întrecerile.

★

A sosit și ziua concursului.

de Alexandru BOGDAN

Foto: Șt. CIOTLOȘ

Poligonul de tir „8 Mai" era ornat de sărbătoare.

Sînt prezenți la festivitatea de deschidere a întrecerii: secretarul comitetului orășenesc de partid, delegați ai puterii locale de stat, delegați ai organizațiilor de bază și cercurilor de la U.T.A., C.F.R., P.T.T., I.C.A., pionieri.

În sunetele fanfarei Școlii profesionale Nr. 1, defilează participanții, trăgători ai cluburilor de tir: Central, al regiunilor București, Cluj, Hunedoara, Iași, Oradea, Ploești, Suceava, Timișoara și oraș București; regiunile Craiova și Stalin, unde de curînd au luat ființă cluburi de tir, au fost reprezentate prin șefii cluburilor, în calitate de concurenți și observatori.

În aplauzele asistenței, pionierii și delegațiile organizațiilor de bază înmînează flori participanților, după care președintele comitetului orășenesc — Savu Ion — declară deschisă competiția.

Cei 112 trăgători se îndreaptă către cele trei poligoane pe care se vor întrece în diferitele probe.

Concursul s-a desfășurat sub semnul unei lupte hotărîte pentru obținerea unor performanțe cît mai bune.

— Mă voi strădui să depășesc cel mai bun rezultat realizat la ultimul concurs intercluburi, prin corespondență — — ne mărturisește trăgătoarea Dumitrescu Rodica de la Clubul Central.

„Sîntem hotărîți să înregistrăm performanțe pe măsura posibilităților dovedite de noi la antrenamente" — ne spun Dăneț Teodor din Timișoara și Tibacu Silviu de la Clubul Central, Bălăceanu Ion de la oraș București și Czunya Cornelia din Arad.

Nu rare au fost și cazurile cînd, după terminarea unei probe, concurenți ca Maria Corneanu din Ploești sau Rotaru Valeria din Iași, Bodnărescu Traian sau Seimeanu Elena, ambii de la Clubul Central, să-ți mărturisească cu lacrimi în ochi: "... am tras sub posibilități, dar în viitor mă voi strădui să-mi înfrîng emoția în concurs și rezultatele vor fi altele..."

În aceste condiții, deși timpul a fost scurt (o zi și jumătate), iar numărul probelor și a concurenților destul de mare, rezultatele cu excepția armei militare, au fost bune. S-au depășit apreciabil rezultatele înregistrate anul trecut la Cluj. 50% din numărul concurenților au trecut normele de categoria II. S-au doborît cinci recorduri A.V.S.A.P. Numai șapte puncte l-a despărțit pe trăgătorul Tibacu să treacă norma de maestru la pistol precizie.

Rezultatele puteau fi încă mai bune dacă cluburile regionale dispuneau din vreme de armamentul corespunzător (armă liberă și pistol) și dacă șefii de cluburi (cu excepția Clubului Central și Timișoara) s-ar fi preocupat mai temeinic de antrenamentul trăgătorilor.

Lipsa experienței de concurs și asistența slabă a unor concurenți a avut de asemenea, ca urmare obținerea de rezultate sub posibilitățile unor trăgători (cazul trăgătoarei Rotaru Valeria de la Iași la armă liberă și sport, a juniorului Șerbănescu de la Clubul Central la pistol).

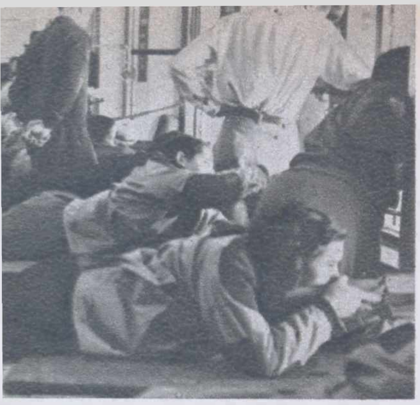
După consumarea celor două zile de concurs, clasamentul a fost următorul:

I. *Armă sport* 3 × 20 (băieți): 1. Dăneț Teodor, Timișoara 532 p. nou record A.V.S.A.P. (vechiul record 524); 2. Ionescu Nicolaie, Clubul Central 516 p.; 3. Bălăceanu Ion oraș București 512 p.

Fete: 1. Dumitrescu Rodica, Clubul Central, 533 p. nou record (vechiul record 526); 2. Seimeanu Elena, Clubul Central, 527 p.; 3. Czunya Cornelia, Timișoara, 506 p.

II. *Armă liberă* 3 × 20: Czunya Adalbert, Timișoara, 549 p. nou record (vechiul record 546); 2. Sălăjean Ion, Timișoara, 546 p; 3. Demșa Traian, Timișoara, 546 p.

III. *Armă militară* 3 × 20: Străchinescu Leon, Clubul Central 461 p; 2. Leonte Aurel, Su-

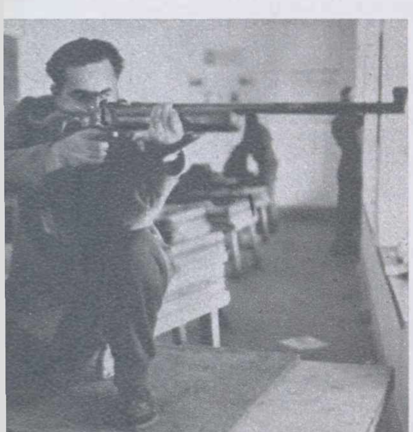
Un aspect de la poligonul unde s-au desfăşurat probele armă liberă şi sport

Dăneţ Teodor — cîştigătorul probei armă sport

Străchinescu Leon — clasat pe primul loc, la arma militară

Czunya Adalbert a stabilit un nou record A.V.S.A.P. la armă liberă

Angheloiu Virgil a cucerit primul loc la pistol militar

ceava, 438 p.; 3. Vulpe Stan, regiunea Bucureşti, 409 p.

IV. *Pistol precizie, 60 focuri*: 1. Tibacu Silviu, Clubul Central, 533 p. nou record (vechiul record 531); 2. Angheloiu Virgil Timişoara, 512 p.; 3. Harea Eugen, Clubul Central, 508 p.

V. *Pistol viteză 30 + 30*: 1. Tibacu Silviu, Clubul Central, 567/60 nou record (vechiul record 561); 2. Săvulescu Geo, Clubul Central, 543/60; 3. Cîrpineanu Ion, Timişoara, 538/59

VI. *Pistol militar 30 + 30*: Angheloiu Virgil, Timişoara 513; Cîrpineanu Ion, Timişoara, 511; 3. Săvulescu Geo, Clubul Central, 496.

Trebuie evidenţiată comportarea Clubului regional Timişoara, (şef de club Pelea Mihai), care avînd o echipă omogenă, bine antrenată şi disciplinată s-a prezentat în condiţii foarte bune de concurs. Trăgătorii săi s-au luptat de la egal la egal cu Clubul Central; în unele probe (armă liberă şi pistol militar) reuşind chiar să depăşească pe trăgătorii Clubului Central care au create condiţii superioare materiale şi de antrenament.

— Care este secretul succesului nostru? — ne răspunde cu modestie şeful clubului din Arad — nu-i nici un secret. Personal nu mi-am făcut decît datoria. Meritul este al băieţilor. Ei au răspuns tuturor chemărilor şi s-au pregătit şi antrenat temeinic. Şi rezultatele nu s-au lăsat aşteptate. Ne vom strădui să obţinem, în viitor, rezultate şi mai bune.

Sub aşteptări s-a prezentat echipa Clubului Ploeşti, cîştigătoarea primei ediţii a concursului de tir intercluburi.

— Nu am fost nici pe departe la punct cu pregătirea din anul trecut. Vom face totul ca, în faza republicană, să ne reabilităm — ne mărturisesc ploeştenii.

La buna desfăşurare a concursului, a disciplinei exemplare pe poligon au contribuit, în bună măsură, corpul de arbitri, şefii de cluburi şi antrenorii. O menţiune specială pentru arbitrul de poligon Tulbure Mircea, care a condus cu competenţă şi autoritate tragerile. Uneori a fost însă prea dur, influenţînd negativ asupra unor trăgători mai puţin rodaţi în concursuri.

★

Ca şi deschiderea concursului, festivitatea de închidere a avut loc într-un cadru sărbătoresc. Înainte de a declara închisă cea de-a doua ediţie a concursului de tir intercluburi, preşedintele regiunii Timişoara, Aştefeleanu Alexandru, a înmînat celor mai buni trăgători cupe, diplome şi premii. Cu acelaşi prilej s-au înmînat diplome cîştigătorilor diferitelor probe ale concursului de tir intercluburi prin corespondenţă, desfăşurat în primăvara acestui an.

★

Concursul de tir intercluburi, desfăşurat în acest an la Arad, a constituit un bun prilej de propagandă pentru sportul tirului. A constituit un preţios schimb de experienţă între trăgătorii fruntaşi ai cluburilor de tir, un nou prilej pentru familiarizarea tinerilor concurenţi cu competiţiile, condiţie fără de care nu este posibil ca trăgătorii să-şi perfecţioneze măiestria tirului, pentru obţinerea unor rezultate mereu mai bune. Şefii cluburilor au acumulat experienţa necesară, pentru a şti să organizeze, la rîndul lor, astfel de concursuri în anii viitori.

Rezultatele obţinute la a doua ediţie a concursului de tir, constituie o garanţie că întrecerile finale ce se vor desfăşura în luna august, faza republicană, vor constitui un nou prilej de afirmare a tirului practicat în rîndurile A.V.S.A.P.

Comitetelor regionale şi, mai ales, şefilor de cluburi le revine obligaţia să dea atenţia cuvenită pregătirii şi antrenării trăgătorilor, cunoscînd că rezultatele obţinute în faza republicană, vor constitui elementul esenţial de selecţionare a lotului ce va reprezenta culorile A.V.S.A.P. la întîlnirile internaţionale din acest an, cu cei mai buni trăgători din rîndul asociaţiilor surori.

MURA TRĂGĂTOAREA

Se-aude pe uliţi cînt şi larmă
Flăcăi se strîng şi ies din sat.
Au prima tragere cu puşca
Şi-s toţi sculaţi din revărsat.

Pe drum s-au întîlnit cu Mura;
I-au dat bineţe — ea: — Noroc!
— Nu vii şi tu să tragi cu puşca?
— Ba vin — şi iat-o la mijloc.

★

Acum doar un semnal se-aşteaptă
Pe poligonul plin cu flori;
Culcaţi, tăcuţi, privind la ţinte
Ei totuşi sînt nerăbdători.

Deodată puştile detună;
Cristalul liniştii îl sparg...
Salută salva de pe-o culme
Un steag ce fîlfîie-n catarg.

Trag încordaţi, nici nu respiră;
Nădejdea luptei lor şi-o pun
În fiecare foc ce pleacă
Şi... tot Gheorghiţă-i cel mai bun.

A tras şi Mura şi pe urmă,
O lacrimă i-a lunecat...
— Păcat de gloanţe, ea şoptit-a
Şi chipul i s-a-nourat..

S-apropie de ea Gheorghiţă
S-o-nbune cald — mîngîietor;
— Nu fi atît de supărată,
Să tragi se-nvaţă-ncetişor...

Şi Mura, lîngă el, îi spune,
Simţind în inimă văpăi:
— Aş fi ţintit poate mai bine
De vină-au fost doar ochii tăi

Gr. IOANID

Televiziunea în tehnica militară

de ing. F. ZĂGĂNESCU

Răspîndirea din ce în ce mai mare a televiziunii, ca urmare a uriaşului progres tehnic realizat în ultimii 15 ani, a condus pe cercetătorii şi savanţii care activează în domeniul electronicii, să caute şi să-i găsească cît mai multe domenii de utilizare.

Trecînd de la stadiul de „raritate" la cel de bun de larg consum, televizorul individual constituie în prezent o utilizare minoră.

Televiziunea îşi are astăzi o largă întrebuinţare în industrie, ca o consecinţă normală a automatizării, în scopul supravegherii procesului de producţie şi al comenzii de la distanţă a unor operaţii periculoase, sau concomitent a mai multor sectoare, pentru coordonarea şi asigurarea respectării ciclului de producţie. Ca exemplu putem cita folosirea televiziunii în industria extractivă, metalurgică, energetică-nucleară, în transportul feroviar etc.

Şi în tehnica militară, televiziunea a luat în ultimul timp o amploare deosebită, fiind folosită cu succes în toate domeniile de activitate ale armatei.

Astfel, în industria militară se folosesc instalaţii de televiziune pentru comanda de la distanţă a prelucrării mecanice a substanţelor explozive, pentru supravegherea montării şi demontării automate a bombelor de aviaţie, a încercării machetelor de avioane în tunelele aerodinamice şi a rachetelor şi a motoarelor cu reacţie pe bancuri.

De asemenea, televiziunea permite să se stabilească, de la distanţă, micile particularităţi ale armamentului, care nu pot fi văzute cu ochiul liber, precum şi efectuarea controlului procesului de producţie în uzinele şi laboratoarele atomice, în sensul supravegherii transportului şi prelucrării (cu mîna mecanică) a materialelor radioactive.

În acest ultim caz, pentru a se pune la dispoziţia operatorului o imagine stereoscopică, spre receptor se transmit, simultan, două imagini ale aceluiaşi sector controlat: una în plan general şi alta în prim plan. Ambele imagini apar pe cele două jumătăţi ale unui ecran de televiziune.

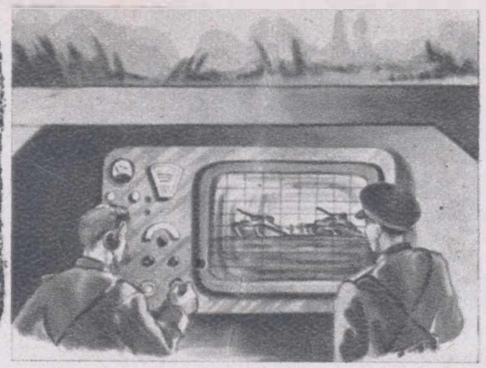

Fig. 1 Imaginile cîmpului de luptă apar pe ecranul lat al televizorului statului major

Să vedem acum cîteva din cele mai noi aplicaţii ale televiziunii la nevoile militare.

Aplicaţii terestre. Pentru a observa mişcarea trupelor în spaţiul tactic, specialiştii din mai multe ţări lucrează în prezent la punerea la punct a unui emiţător de televiziune automat portabil. Acest aparat, purtat de un observator din linia întîia, transmite imaginile cîmpului de luptă pe o zonă sub un unghi de 90° în plan orizontal şi cca 45° în plan vertical, folosind un obiectiv panoramic în felul celor utilizate la filmările pentru cinemascop.

In acest mod, la punctul central de comandă situat la maximum 10 km în spatele frontului, se poate urmări situaţia în fiecare moment, luîndu-se hotărîrile necesare (fig. 1).

Folosirea obiectivului panoramic permite observarea sub un unghi aproximativ dublu faţă de aparatele obişnuite de luat vederi pentru televiziune.

În domeniul maritim. După informaţiile apărute în presa de specialitate, s-a reuşit a se construi un telemetru cu televiziune, deosebit de folositor, pentru dirijarea vaselor în porturi, pe timp de ceaţă, întuneric etc., sau pentru semnalarea şi precizarea distanţei faţă de navele inamice. La acest aparat se foloseşte un dispozitiv special, cu ajutorul căruia intensitatea semnalului-imagine variază odată cu schimbarea distanţei dintre receptor şi emiţător. În funcţie de intensitatea semnalului primit, variază şi dimensiunile imaginii de pe ecranul tubului catodic al televizorului. La o distanţă de 4 km de postul de emisie imaginea unei alte nave apărută pe ecran va fi mai mică decît la distanţa de 2 km, distanţele putîndu-se citi cu ajutorul unor diviziuni corespunzătoare, trasate pe scala tubului de televiziune (fig. 2).

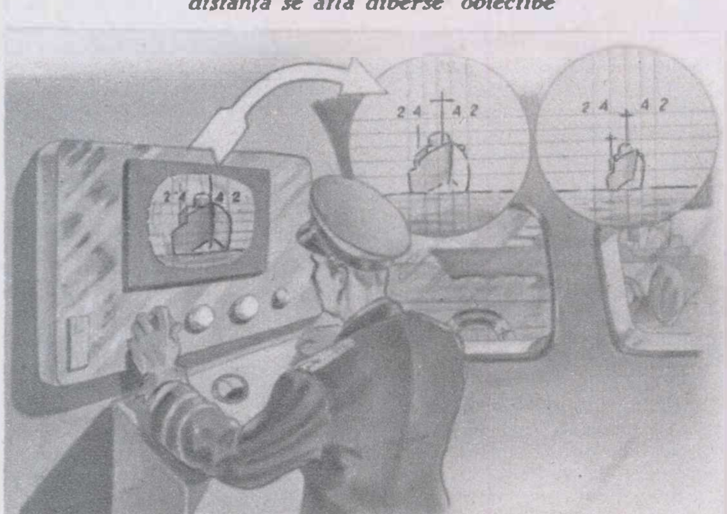

Fig. 2 La postul de comandă al navei se poate „vedea" la ce distanţă se află diverse obiective

În domeniul aviaţiei, aplicaţiile televiziunii sînt şi mai numeroase. Astfel, folosirea televiziunii înlesneşte comanda avioanelor prin radio. În ultimul timp, avioanele radioghidate sînt înzestrate cu instalaţii de emisie de televiziune, care transmit automat semnale de televiziune pe ecranul avionului conducător, care le dirijează. În cabina avionului de pe care se dau comenzile prin radio, apare pe un ecran de televiziune o regiune îndepărtată, deasupra căreia zboară avionul radioghidat (fig. 3). În acest fel, se poate executa, cu mare precizie, ghidarea prin radio.

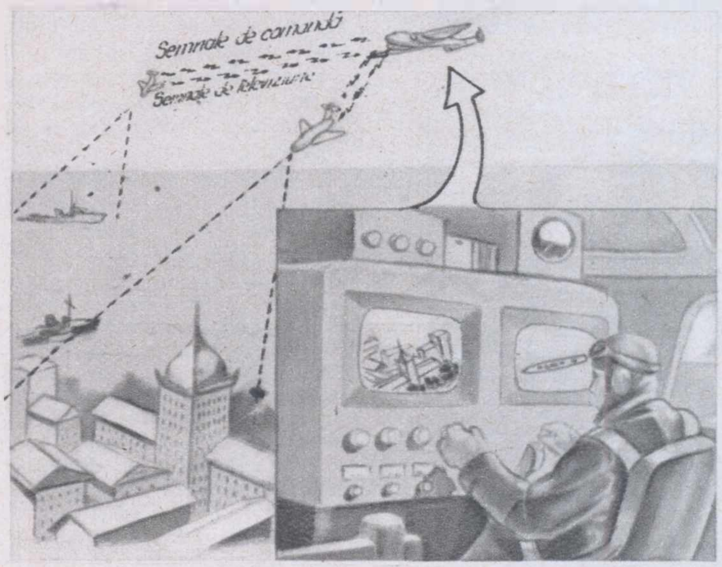
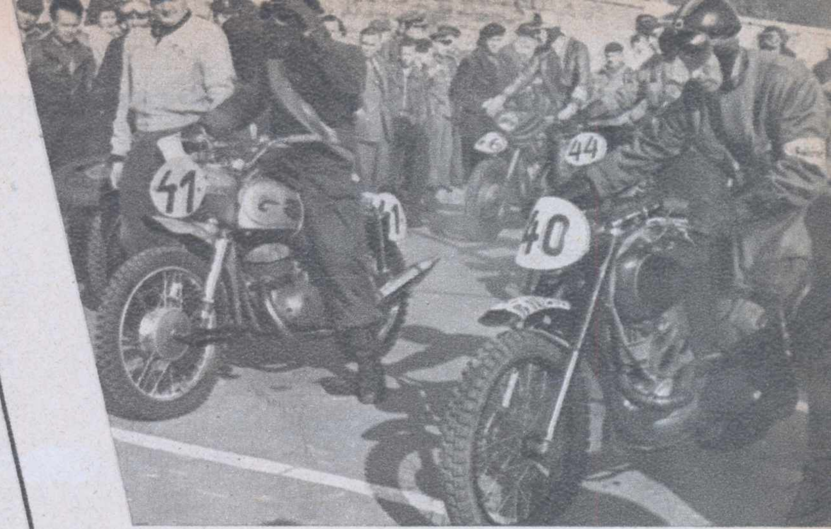

Fig. 3 Pilotul avionului conducător vede pe ecranul de televiziune imaginile transmise de avioanele radioghidate

O altă aplicaţie este utilarea avioanelor supersonice cu două ecrane plate de televiziune, care înlocuiesc aparatele de bord şi permit zborul fără vizibilitate, în perfecte condiţii! Pe un prim ecran circular orizontal, apare harta teritoriului deasupra căruia se zboară, iar pe al doilea, situat ca un parbriz vertical transparent, apare (în timpul nopţii sau pe ceaţă) peisajul din faţă. Pilotul găseşte pe cele două ecrane şi în jurul lor, toate datele de care are nevoie. Spre exemplu pe marginea ecranului orizontal se află gradaţiile compasului, pe el putîndu-se citi atît distanţa parcursă cît şi rezerva de combustibil. Dacă distanţa pe care o mai poate parcurge devine inferioară razei hărţii, atunci ea se înscrie sub forma unui cerc de autonomie, care se va micşora pe măsură ce combustibilul se consumă. Mijlocul utilizat pentru a furniza televizorului date asupra peisajului pare a fi radiolocatorul, proiectîndu-se unde ultrascurte care, reflectate de sol, sînt apoi amplificate pentru mărirea sensibilităţii.

În cele spuse mai sus s-au trecut, pe scurt, în revistă cîteva aplicaţii interesante ale televiziunii în industria şi tehnica militară, dovedindu-se odată mai mult că progresul tehnicii nu cunoaşte limite.

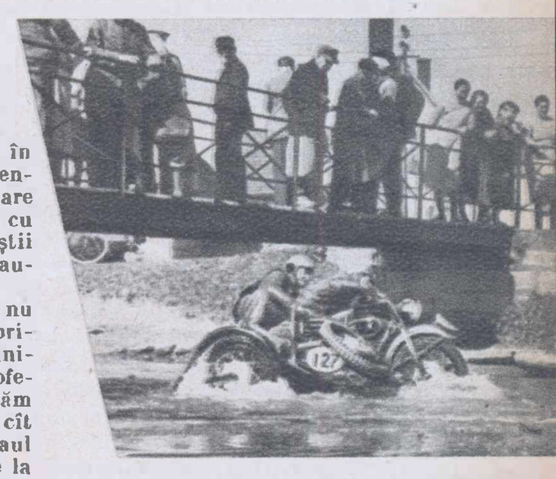

Se dă startul în prima zi a competiției. Pe prim plan concu nostru Lăzărescu Alexandru și Leiterer Siegfrid reprezen G. S. T.

Concurentul sovietic Kosmatov Evghenie traver porțiune mlăștinoasă de pe traseu

Cuplul Herman Günter și Notnagel bert la trecerea unui curs de apă prin

ECHIPA A.V.S.A.P. PE LOCUL II LA CONCURSUL MOTO DE LA ERFURT

de Al. TEODORESCU

Tradiționalul concurs internațional de regularitate și rezistență moto organizat de asociația patriotică G.S.T. — din R.D.G., a întrunit în acest an la Erfurt, motocicliști din țări cu renume în sportul cu motor: Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, R.D.G., Ungaria, Polonia și R.F.G. Țara noastră a fost, de asemenea, reprezentată la acest concurs, printr-o echipă a A.V.S.A.P. alcătuită din motocicliștii: Lăzărescu Alexandru, Cernescu Mircea, Szabo Ludovic, Pop Mihai, Radovici Constantin și cuplul de ataș Dănescu Mihai + Huhn Alexandru.

La 29 mai, din Erfurt (Domplatz), unul din frumoasele orașe ale regiunii Thuringia — orașul florilor — au luat startul 198 concurenți.

Renumele participanților, precum și calitatea mașinilor, nu i-a intimidat pe participanții romîni. Din contră, i-a făcut să lupte cu și mai multă dîrzenie pentru a dovedi buna lor pregătire.

Unul din factorii determinanți în stabilirea clasamentului celor mai buni motocicliști, a fost traseul. Pantele grele, terenurile nisipoase și mocirloase, precum și numeroasele treceri prin vaduri au sporit duritatea traseului, cerînd concurenților să facă uz de întreaga lor gamă de cunoștințe tehnice și tactice, să lupte cu dîrzenie pentru a-și învinge oboseala.

Cuvîntul hotărîtor, în stabilirea clasamentului, l-a spus, însă, pînă la urmă, gradul de pregătire al motocicliștilor și al mașinilor cu care s-a alergat. În această privință, putem afirma că toți concurenții noștri s-au prezentat excepțional.

Bine antrenați fizicește și cu mașinile minuțios pregătite, motocicliștii romîni au rezistat, cu succes, de-a lungul celor patru zile de eforturi continue, reușind ca la sfîrșitul concursului să se afle printre cei 53 de motocicliști care au acoperit întregul traseu.

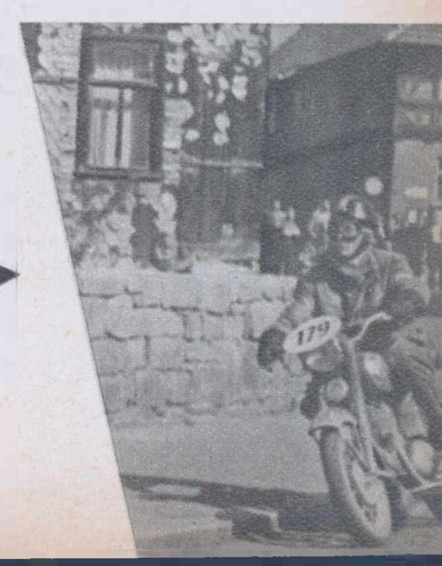
Pentru comportarea lor în acest concurs internațional, pentru modul conștiincios în care s-au pregătit și dîrzenia cu care au luptat, motocicliștii lotului nostru merită toată lauda.

Nu putem încheia fără să nu amintim despre călduroasa primire și găzduire pe care organizatorii concursului ne-au oferit-o și în acest an. Menționăm în special, atît conducerea, cît și pe muncitorii fabricii „Paul Schäffer", gazdele noastre de la Erfurt.

★

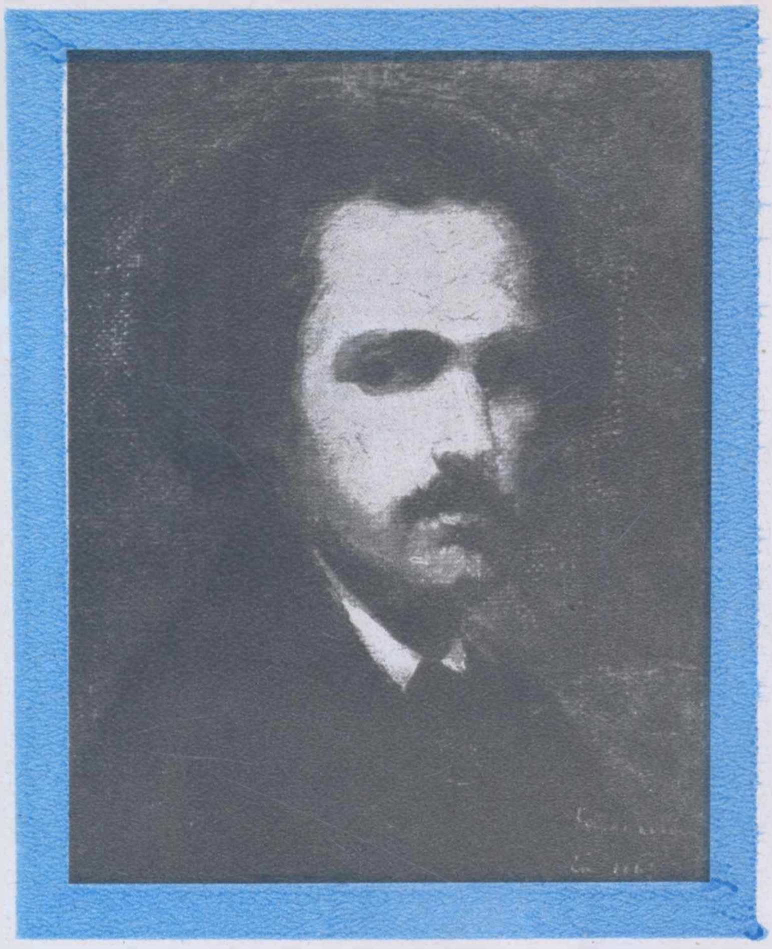
Clasamentul echipelor reprezentative pe țări este următorul:

1. Cehoslovacia (15 puncte penalizare) 2. R.P.R. (20 puncte) 3. U.R.S.S. (138 puncte). 4. R.P.U. (363 puncte) 5. (R.P.P. (393 puncte) 6. R.D.G.

Motociclistul romîn Szabo Ludovic la o turnantă pe una din străzile unui oraș de pe traseu

Nicolae Grigorescu

Autoportret

Pe la mijlocul lunii mai a anului 1838, familia Grigorescu din Văcăreştii de Răstoacă se îmbogăţea cu încă un copil, al şaselea la număr. Se năştea în acel sfîrşit de primăvară cel care, mai tîrziu, avea să devină marele artist şi cetăţean Nicolae Grigorescu, cel care prin bogăţia, varietatea şi măiestria creaţiei sale avea să devină, asemenea lui Eminescu şi Enescu, un deschizător de drumuri în arta noastră.

Înzestrat cu scînteia genialităţii, dotat cu o mare sensibilitate artistică, Nicolae Grigorescu se va strădui încă de mic să biruie vicisitudinile, să înfrîngă lipsurile, să nu se descurajeze în faţa umilinţelor, care nu l-au ocolit.

Rămas orfan, el este nevoit încă de fraged să muncească alături de mama şi fraţii săi. Cu duioşie dar şi cu durere va vorbi el, mai tîrziu, despre această perioadă a vieţii sale şi despre mama sa: *„Cu acul ne-a crescut biata mama... De dimineaţă şi pînă în noapte muncea şi ne îngrijea s-avem de toate"*.

Şi astfel, cînd nu împlinise decît zece ani, Grigorescu devine ucenic iconar. Învaţă să zugrăvească icoane mai întîi cu portretistul de origine cehă Chladek, bine cunoscut la noi pe vremea aceea, apoi cu alţi meşteri, dar nici unul nu-l mulţumeşte. Chemarea pe care o simţea, viguroasele aptitudini native îl determină pe viitorul artist să-şi caute un drum de creaţie proprie. Începu să lucreze singur, zugrăvind iconiţe pe care le vinde la tîrg, apoi să picteze biserici. Pe măsură ce anii treceau, el devenea tot mai stăpîn pe mijloacele artei sale. La vîrsta de optsprezece ani pictă mănăstirea Zamfira, iar ceva mai tîrziu avea să creeze celebrele fresce murale ale mănăstirii Agapia, în care încerca o reformă de laicizare a picturii bisericeşti.

Dar, în ciuda ostenelilor, în ciuda calităţilor artistice remarcabile pe care le lăsa să se întrevadă, oficialitatea vremii nu-l ajuta. Vrînd să-şi desăvîrşească învăţătura ceru o bursă pentru străinătate. Nu-i fu acordată. Abia după ani îndelungi de lucru la mănăstirea Agapia, şi după ce graţie lui Kogălniceanu primeşte bursa, el putu să-şi împlinească visul. Plecă în Franţa şi Italia, ţări ale căror tradiţii artistice şi ale căror muzee bogate în tablouri ale picturii clasice universale, trezeau interesul deosebit al artistului.

La Paris încercă să studieze cu pictorul academic Sebastian Cornu. Curînd însă se lovi de schematismul şi rigiditatea, de goliciunea artei acestuia, care-i înfrînau căutările creatoare. Se dedică atunci studiului lucrărilor picturii clasice expuse în sălile Louvre-ului, după care va executa numeroase copii. O bucată de vreme va trăi şi în celebrul sat Barbizon, din preajma Parisului, în care trăiau Corot, Millet, artişti de frunte, de la care şi alături de care va continua să înveţe. E timpul în care începuse să devină cunoscut şi în capitala Franţei. Dar dragostea lui de ţară, dragostea lui neţărmuită faţă de oamenii şi plaiurile în mijlocul cărora văzuse lumina zilei, cît şi puţinătatea mijloacelor materiale îl determină să se întoarcă acasă.

De aici înainte, pictorul nostru, ajuns la maturitatea talentului său, cu o retină bine formată, stăpîn pe mînuirea penelului, cu un dezvoltat simţ al culorii va crea peste două mii de lucrări, abordînd, fără sfiiciune, toate genurile: de la pictura de gen la compoziţia istorică, de la portret şi peisaj, la pictura animalieră şi natura moartă, schiţa etc.

Iată de ce, pe drept cuvînt, i se acordă lui Grigorescu meritul de deschizător de drumuri în arta noastră.

Dar Grigorescu n-a fost pictorul impasibil la ceea ce se petrece în jur. Realitatea contemporană lui lasă puternice amprente asupra concepţiei sale despre lume şi viaţă. Fiul ţăranului sărac n-a putut să nu vadă năzuinţele şi idealurile celor din mijlocul cărora se trăgea. Aşa se explică de ce, în timpul unirii, el se va bucura alături de popor, de ce mai tîrziu el va alege ca teme preferate scene din viaţa oamenilor simpli de la ţară: ciobani şi ciobăniţe, femei spălînd sau torcînd, tinere fete întruchipînd frumuseţea morală a poporului nostru, precum şi celebrele care cu boi.

Aceleiaşi dragoste faţă de ţară şi de popor se va datora şi faptul că artistul va însoţi armatele romîno-ruse în campania de la 1877. În urma acestei participări, penelul său imortalizează scene de lupte, înfăţişîndu-l pe ostaşul nostru, asemeni lui Alecsandri. Astfel galeria romînă de artă se îmbogăţeşte cu vestitele tablouri: *Atacul de la Smîrdan*; *În valea Rahovei*; *Care cu proviant* etc., în care artistul glorifică vitejia ostaşului nostru, a omului simplu ce îmbrăcase haina militară pentru a dobîndi neatîrnarea patriei sale. Grigorescu ni se înfăţişează astfel ca primul pictor romîn în ale cărui tablouri ostaşul se găseşte în primul plan.

În numeroasele sale lucrări pot fi întîlnite şi cîteva portrete de boieri. Dar în zugrăvirea lor, artistul dă expresia unei arte de puternică critică socială. În portretul *Cămăraşului Suţu*, ochii acestuia exprimă răutate, expresia feţei goliciunea sufletească, iar mîna dă impresia omului deprins să poruncească. Tot atît de semnificativă, din acest punct de vedere, este şi lucrarea *Vechilul*, în prezentarea căruia, artistul a pus întreaga ură şi dispreţul cu care poporul, ţăranii, înconjurau pe acest trepăduş boieresc.

Prin opera lui, Nicolae Grigorescu a creat şcoală în pictura romînească. De la el a învăţat Ion Andreescu, de la el au învăţat să creeze arta cu specific naţional, toţi contemporanii lui şi de-atunci încoace toţi cei ce i-au îmbrăţişat arta.

Viaţa lui, activitatea lui neostenită, opera lui prin conţinutul bogat de idei şi deosebit de mare prin măiestria artistică, a servit de model tuturor urmaşilor, care au văzut în N. Grigorescu o admirabilă pildă de patriot, de artist cetăţean, cu dragoste faţă de cei mulţi.

Iată de ce astăzi, cînd se împlineşte o jumătate de veac de la moartea sa, poporul nostru aduce memoriei marelui artist omagiul nepreţuitei sale aprecieri.

C. ANASTASIU

Țărancă torcînd

Gornistul

Atacul de la Smîrdan

„Consfătuirile au constituit o largă trecere în revistă a forțelor tinerilor noștri militari, educați de partid în spiritul moralei comuniste, al slujirii cu abnegație a patriei și cauzei socialismului, al noii atitudini față de muncă și îndatoriri, o trecere în revistă a capacității acestui tineret de a-și însuși la nivel înalt, tot ceea ce este necesar pentru a obține victoria pe cîmpul de luptă modern".

(Din cuvîntarea generalului-colonel Leontin Sălăjan — Ministrul Forțelor Armate — ținută la Consfătuirea fruntașilor în pregătirea de luptă și politică din Forțele Armate ale R.P.R.)

Spre culmi

Nu-i este dat omului să trăiască în fiecare zi momente înălțătoare, să participe la activități deosebite, de neuitat. Iată de ce, clipe ca acestea de la consfătuire, rămîn întipărite multă vreme în inimă și-n gînd.

Purtînd pe epoleții negri sau roșii grade diferite, iar pe piepturi semnele onorifice de fruntași în specialitatea respectivă, în vara aceasta s-au întîlnit tineri în uniformă care nu s-au văzut și cunoscut niciodată. Deși deosebiți unul de altul, ei se asemănau totuși, ca două picături de apă, prin faptele lor, prin dorința de a sluji cu credință patria și poporul muncitor, așa cum s-au legat prin jurămînt și cum îi obligă regulamentele noastre militare.

La sfatul celor mai buni au vorbit, arătîndu-și metodele de muncă, cei mai buni trăgători, infanteriști, tanchiști, artileriști, geniști, transmisioniști, marinari și aviatori, buni gospodari și chimiști. Toți aceștia, înainte de a îmbrăca haina militară, au avut cele mai diferite ocupații: muncitori în vreuna din fabricile patriei, țărani întovărășiți sau colectiviști, maiștri sau constructori pe vreunul din măreţele șantiere de pe cuprinsul patriei. Cu același entuziasm cu care au doborît normele, sau au smuls pămîntului recolte bogate, au pornit să-și însușească meseria armelor. Ieri, s-au remarcat printre constructorii de nădejde ai socialismului în patria noastră, azi sînt apărători neclintiți ai vieții noastre libere și îmbelșugate.

S-au întîlnit în sala consfătuirii oameni aparținînd diferitelor naționalități conlocuitoare care, alături de romîni, sînt înfrățiți în același ideal: apărarea, chiar cu prețul vieții, a hotarelor aceleiași mîndre patrii — Republica Populară Romînă.

Dar militarii, îndrăgostiți de nobila lor misiune, nu s-au născut nici inovatori, nici tunari iscusiți, nici țintași desăvîrșiți. Ei au crescut în unitățile și subunitățile armatei noastre populare datorită muncii neobosite a comandanților, a comuniștilor și utemiștilor, în condițiile optime create de partid și guvern pentru dezvoltarea aptitudinilor lor.

— De cînd am pășit pe poarta unității, m-a stăpînit un singur gînd, să ajut cu cunoștințele și forțele mele de muncă unitatea și pe tovarășii alături de care urma să mă instruiesc — spunea candidatul de partid, sergentul major Schonek Ion, căruia în unitate i se spune, cu respect, maistrul sau inovatorul.

Oare cu aceleași sentimente veneau la militărie cetățenii care și-au făcut armata pe timpul burghezo-moșierimii? Singurul lor gînd era atunci să treacă timpul mai repede ca să scape de pumnii și înjurăturile comandanților, de ciorba lungă de la cazan și de hainele zdrențuite ce le primeau de la magazie.

— Mă străduiesc neîncetat — spunea sergentul major Stroescu Marin, plutonier de baterie — să creez efectivului subunității toate condițiile stabilite prin regulament necesare bunei lui instruiri, materiale pentru instrucție, echipament curat și reparat și toate drepturile de hrană. Grija față de om a fost pentru mine cea mai de seamă preocupare.

De la tribuna consfătuirii fruntașilor, glasul lor a răsunat limpede cînd au vorbit despre metodele folosite, atît pentru ridicarea măiestriei lor militare, cît și a celorlalți ostași în subordine.

— Patriei dragi, izbînzile noastre — arată sergentul major de tancuri Victor Tomescu, al cărui echipaj a ieșit primul la o întrecere pe regiune militară, — gloria unității, cinstirea prin fapte a drapelului ei de luptă a fost gîndul meu de zi cu zi. Pentru aceasta am muncit instruindu-mă și instruind pe cei ce-i comandam putîndu-le oricînd ordona: „Faceți ca mine!"

Spuneam mai sus că părinții actualilor ostași cetățeni așteptau cu sufletul la gură să le treacă timpul și să vină ziua „liberării". Auziți ce spun însă acum, fiii lor:

„Orice clipă e prețioasă pentru desăvîrșirea pregătirii noastre militare".

„Timpul ne este un ajutor și un prieten cînd știm să-l folosim".

„Baremurile pot și trebuie depășite".

Acestea au fost lozincile sub care s-au

pregătit şi-au fost pregătiţi oamenii de sub comanda lor, fruntaşi în pregătirea de luptă şi politică, sergentul pionier Popa Gheorghe, sergentul Măzureanu Eugen, maistrul al tragerilor precise, sergenţii Cotu Simion şi Muşat Ion, soldatul fruntaş Ionescu Gheorghe şi alţii ca ei.

— Nu există în viaţa ostăşească domenii de activitate prin care să nu străbată ca un fir roşu cuvintele jurămîntului dat poporului muncitor. Respectîndu-le şi dîndu-le viaţă, am ajuns aici în mijlocul dumneavoastră, spune sergentul Şandru Gheorghe.

Îndemnaţi de aceeaşi dorinţă, sergenţii Klein Cornel, Pascov Mihai, Mercuriale Nicolae şi alţii, s-au străduit să pună priceperea lor în slujba îmbunătăţirii tehnicii din dotare, prezentînd la consfătuire numeroase inovaţii.

Şi, tot pătrunse de spiritul jurămîntului militar, sînt şi vorbele sergentului Vaida Teodor: „Ne iubim ca ochii din cap maşina noastră de luptă. Fiecare din noi o cunoaştem pînă la ultimul şurub. Iar noi, care alcătuim echipajul, ne cunoaştem pînă în adîncul sufletului încît formăm un singur om, o singură voinţă, un singur ţel: apărarea patriei dragi".

Toţi fruntaşii în pregătirea de luptă şi politică, au arătat că străduinţa de a da patriei ostaşi bine pregătiţi din punct de vedere al mînuirii şi cunoaşterii tehnicii de luptă au împletit-o strîns cu cultivarea dragostei faţă de patrie, de poporul muncitor, de partidul nostru drag, faţă de popoarele care construiesc socialismul şi de oamenii muncii de pretutindeni care luptă pentru libertate şi pace.

— E greu să obţii titlul de fruntaş, dar e şi mai greu să-l menţii — spunea în cuvîntul său, şi nu greşea, sergentul Boronschi Ion.

Privind în sală, în clipa aceea, citeai pe toate feţele tinereşti, bronzate de soarele cîmpurilor de instrucţie, hotărîrea fermă de a-l păstra. Ba mai mult, de a munci pentru a aduce lîngă ei şi alţi tovarăşi pe pieptul cărora, datorită rezultatelor ce le vor obţine, să strălucească semnul onorific de fruntaş.

★

Consfătuirea aceasta pe lîngă faptul că a constituit o tribună de prezentare şi generalizare a metodelor noi folosite pentru cucerirea măiestriei militare, a fost, în acelaşi timp, o manifestare puternică a neţărmuitei dragoste de patrie şi popor ce însufleţeşte pe militarii armatei noastre populare.

A fost, cu drept cuvînt, o întîlnire a entuziaştilor, sentiment atît de caracteristic al omului nou al vremurilor noastre noi.

Dem. COSTINESCU

ÎN TOIUL EXAMENELOR

de Alfons PROTOPOPESCU
— corespondent —

Examenele de sfîrşit de an în cercurile de învăţămînt, constituie un eveniment important în viaţa fiecărei organizaţii de bază. Perioada încheierii anului de învăţămînt în regiunea Cluj, datorită pregătirilor efectuate din timp, a dat rezultate fructuoase. Pentru a materializa cele afirmate, să facem un scurt raid pe la cîteva dintre comisiile de examinare.

Să poposim întîi la cercul de motociclişti de pe lîngă I.L.I.C., întreprindere care a cîştigat de două ori consecutiv şi deţine fanionul de organizaţie fruntaşă pe oraş în munca de asociaţie.

Printre elevi, se află şi preşedintele organizaţiei de bază, tovarăşul Kovacs Ştefan. Se dă proba teoretică. Cu motocicleta în faţă, elevii descriu părţile componente ale motorului şi explică remedierea diferitelor pane. Răspunsurile bune date printre alţii de către tovarăşii Antal Iuliu şi Albon Eva, dovedesc că timpul n-a fost irosit. Cursanţii şi-au însuşit bine toate cunoştinţele tehnice necesare unui motociclist. După-amiază, odată cu proba practică de conducere, drumul spre obţinerea carnetului le va fi deschis...

Dar, să ne continuăm călătoria de-a lungul Someşului. Iată, Atelierele C.F.R. „16 Februarie". Iată şi Şcoala profesională C.F.R. Să intrăm. Sîntem întîmpinaţi de tovarăşul Vulcan, directorul şcolii. Îi spunem scopul vizitei.

— Atunci, haideţi în grădină, ne pofteşte el, acolo-s centraliştii noştri.

În adevăr, i-am găsit la probele practice de manipulare a centralelor, instalarea telefoanelor şi întinderea firului, în prezenţa instructorului Danciu Ion.

Apelurile telefonice se încrucişează de la un colţ la altul iar soneriile aparatelor ascunse în iarbă, se aud asemenea unor greieri. Clapele centralei, la care lucrează de astă dată tînărul Bodea Ion, cad una după alta şi legăturile sînt date cu promptitudine.

După terminarea examenului Bodea Nicolae şi Vereş Ştefan se pot considera telefonişti-centralişti...

Zi de duminică. Pe aleile străjuite de castani bătrîni de la I.C.Z. — Juc este fierbere mare. Astăzi, dă examen de sfîrşit de an cercul de conducători auto care a funcţionat pe lîngă organizaţia de bază de aici. Comisia verifică însuşirea părţii teoretice, probleme de mecanică şi legile circulaţiei. Rînd pe rînd, elevii trec prin faţa comisiei, primesc biletul cu întrebările, se gîndesc puţin şi apoi răspund. Temeinice cunoştinţe dovedesc tovarăşii Comşa Ion, Anca Iosif, Bărbulescu Florea, Mazilu Nicolae şi Stănescu Aurel.

Instructorul şef al cercului, Bereţchi Francisc, ascultă şi completează, pe ici pe colo, răspunsurile date.

După proba teoretică se trece pe hipodromul întreprinderii. Aici, cursanţii vor conduce motocicleta, turismul şi camionul. Rezultatele dovedesc o preocupare deosebită a membrilor cercului pentru însuşirea materiei predate, participarea lor continuă şi activă la procesul de învăţămînt, dragostea şi seriozitatea cu care şi-au pregătit elevii, instructorul şef şi ajutorul său Bob Nicolae...

Cînd, în toamna anului 1956, tovarăşul Antal Ioan, preşedintele organizaţiei de bază din comuna Apahida, a trecut la organizarea unui cerc de tractorişti, a făcut-o cu gîndul de a forma dintre tinerii ţărani muncitori oameni care să stăpînească tehnica nouă, meşteri pricepuţi şi folositori în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste.

Timpul a trecut ca vîntul, tinerii au învăţat să cunoască şi să conducă tractorul şi acum iată-i în faţa comisiei de examinare.

Moraru Gheorghe, Cosma Liviu, Cociş Ioan, Perşea Ioan, Jucan Macarie, Groza Samoilă, Cosma Teodor şi alţii, răspund cu uşurinţă la întrebări şi manevrează cu îndemînare tractorul.

★

Am ales la întîmplare cîteva din organizaţiile de bază de pe teritoriul regiunii noastre a căror cercuri se află în toiul examenelor. Aceeaşi activitate însă are loc pretutindeni, prilejuind un puternic mijloc de propagandă a scopurilor patriotice care stau la baza întregii activităţi desfăşurată în cadrul asociaţiei noastre.

Rezultatele obţinute pînă în prezent, sînt o dovadă grăitoare că anul de învăţămînt a fost rodnic şi că sute şi sute de cetăţeni, pătrunşi de dorinţa de a fi folositori apărării patriei, şi-au însuşit tehnica nouă.

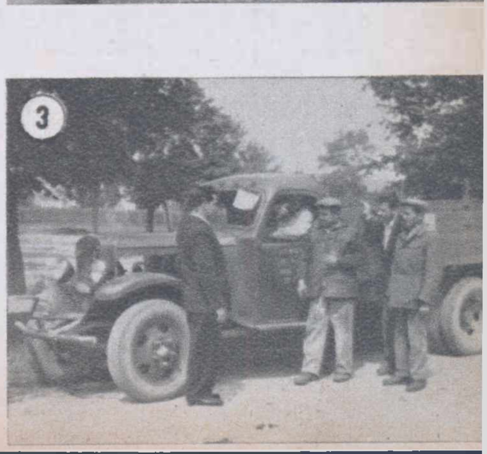

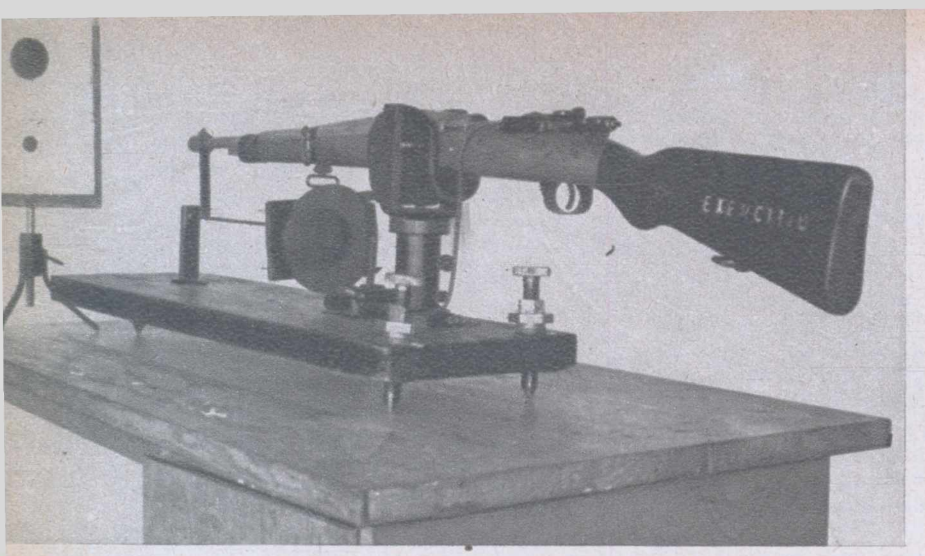
1. Tineri tractorişti din Apahida după terminarea examenelor

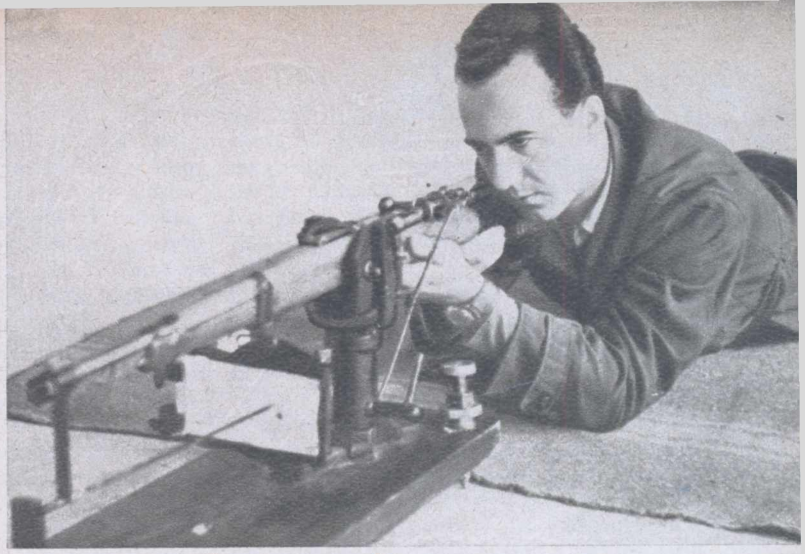
2. Instructorul Danciu de la cercul de telefonişti-centralişti al Şcolii profesionale C. F. R., examinează o serie de elevi

3. Bob Nicolae, instructorul cercului de conducători auto de la I. C. Z. Juc, în mijlocul viitorilor şoferi

Aparatul P. V. 2

O folositoare inovaţie pentru tirul sportiv

de Gh. COJAN

Aparatul P.V. 2 a fost realizat de doi activişti voluntari de la Constanţa (tovarăşul Petrescu Gh. şi Vesel P.). Acest aparat constituie o preţioasă contribuţie pentru dezvoltarea tirului de masă în cercurile şi echipele A.V.S.A.P., realizîndu-se totodată însemnate economii de muniţie.

Aparatul P. V. 2, o construcţie simplă, este totuşi ingenios conceput şi realizat. Acest fapt îngăduie să fie folosit cu mult succes la formarea trăgătorilor pentru tirul sportiv. Pentru construirea lui se poate folosi orice fel de armă.

Aparatul se compune din piesele arătate în figura de jos. Pentru a-l pune în funcţiune, se montează arma pe căluş (2), între cele două braţe laterale (2 a) şi se fixează cu şuruburile aripioare (2 b), apoi se prinde agăţătoarea cablului (12) la tija percutorului.

Pentru a fi folosit, aparatul se poate aşeza, oriunde dorim să executăm exerciţiul de tragere (pe o masă sau jos pe sală, în cameră sau afară). Se instalează apoi, panoul cu ţinta la care se fac exerciţii, în raport de distanţă, (10, 15, 25 sau 50 m) şi se calează aparatul, pentru a fi la aceeaşi înălţime cu ţinta şi pe direcţia ei. După aceasta se fixează ţinta de dimensiuni reduse la scară pe placa reglabilă (6) şi se armează percutorul, prin deschiderea şi închiderea închizătorului. Odată terminate aceste operaţiuni, se poate spune că aparatul este gata pregătit pentru exerciţiu. Trăgătorul care urmează să facă exerciţiul la poziţia de tragere (culcat, genunchi sau picioare, după înălţimea la care s-a aşezat aparatul), epolează arma şi execută ochirea aducînd sistemul, crestătura înălţătorului cătare, la baza punctului negru; în acest timp, vîrful ţevii mişcîndu-se (sus, jos, lateral) pentru a ochi corect, antrenează în mişcare şi axul cui (9) prin intermediul bucşei cu braţ (8) fixată la gura ţevii. După definitivarea ochirii, trăgătorul reţine respiraţia şi apoi declanşează, apăsînd pe trăgaci. În momentul declanşării, tija percutorului este împinsă înainte şi odată cu aceasta, prin cablul flexibil (10), arcul aparatului (4 a) este pus în funcţiune; acesta la rîndul lui, împinge cu putere înainte tot dispozitivul cu placa reglabilă (6) şi ţinta redusă, care este înţepată cu axul cui, materializînd astfel rezultatul ochirii şi deci al presupusului foc, care ar fi plecat, în mod real, la declanşare. Dacă arma se blochează în această poziţie, cu ajutorul dispozitivului de blocare (3), se poate verifica de instructor şi linia de ochire ce a fost luată de trăgător.

Operaţiunea se repetă pentru a executa numărul de focuri dat ca temă, iar valoarea focurilor şi direcţia lor se materializează prin împunsăturile de pe ţinta redusă. Dacă axul cui nu e în centrul ţintei reduse, cînd ochirea este bine făcută, atunci acesta se aduce exact pe centru prin reglarea plăcii (5), ceea ce ar corespunde cu reglarea armei.

Aparatul poate avea o foarte largă întrebuinţare. Astfel el se poate folosi pentru învăţarea ochirii şi a operaţiunilor de tragere; epolarea armei, încărcare şi descărcare, ochire şi declanşare; la exerciţii pentru constanţa ochirii şi înlăturarea greşelilor de ochire, exerciţiile cu acest aparat fiind mult mai eficace decît triunghiul greşelilor.

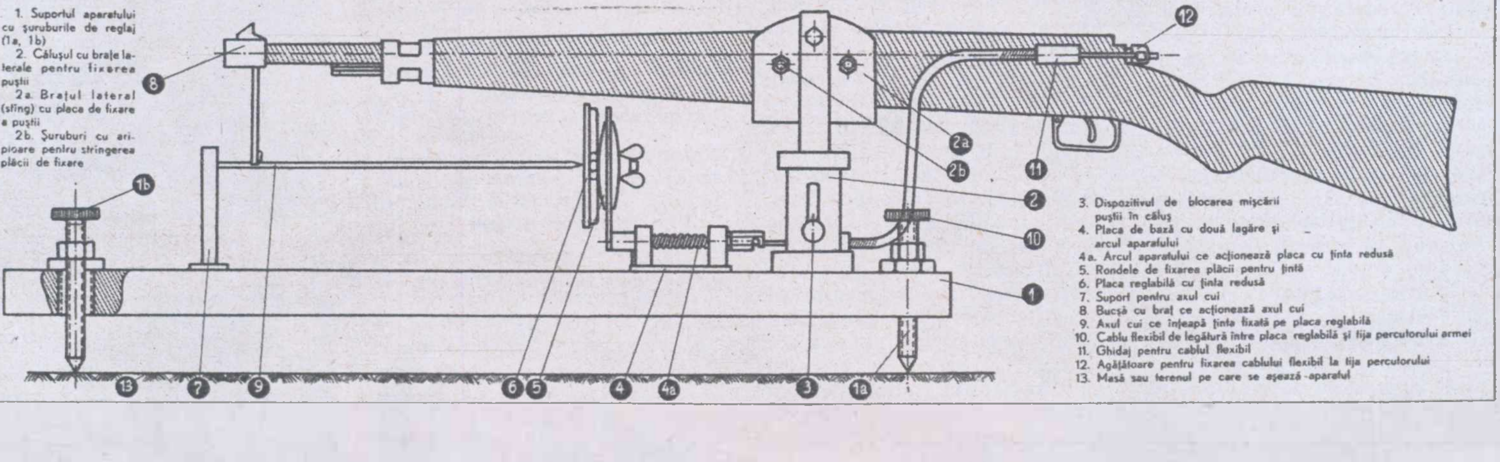
Chiar şi la echipele de tir, aparatul se poate folosi, în bune condiţii, pentru antrenamentul trăgătorului, înlocuind o parte din şedinţele de tragere, în special atunci cînd nu se poate merge la poligon.

În fine, cu aparatul P. V. 2 se pot face concursuri de tir în cameră, cu rezultate destul de edificatoare asupra stadiului de pregătire al trăgătorului.

Aparatul are marele avantaj că se poate instala oriunde: în camere sau în săli, sau afară în aer liber, scutind deplasarea la poligon. Şi, ceea ce este mai important, se elimină consumul de muniţii.

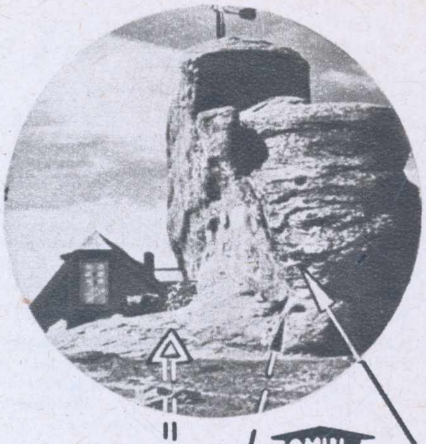
Folosirea aparatului este atrăgătoare şi antrenantă pentru oricine este dornic să devină un bun trăgător.

Aparatul fiind compus din piese simple, poate fi realizat cu uşurinţă de orice atelier sau uzină. Ţinînd seama de multiplele sale avantaje, se recomandă să fie construit în toate organizaţiile de bază.

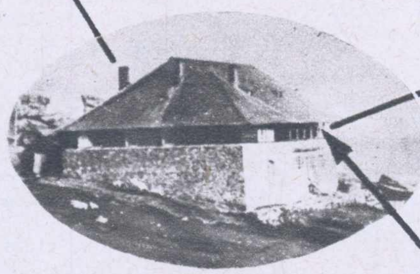

Atractiv și practic

de Al. NEMEȘ
Instructor raional-Cîmpina

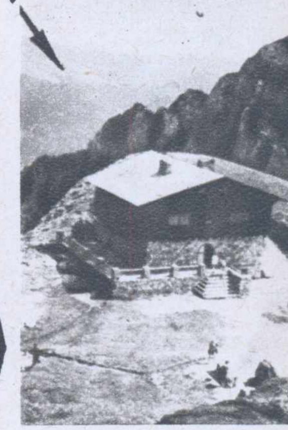

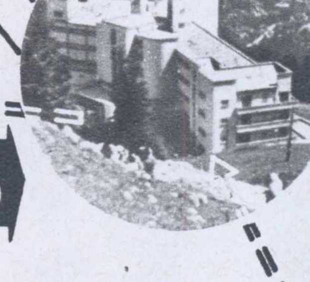

Pînă la începerea noului an de învățămînt, există multiple posibilități pentru membrii asociației de a folosi timpul liber, în mod atractiv și practic. Seri tematice, concursuri sportivo-aplicative, vizitarea locurilor istorice, excursii pentru cunoașterea frumuseților patriei noastre.

Perioada de vară și toamnă este cea mai propice excursiilor, mai ales în regiunile muntoase. Partea plăcută de veselie în grup, reconfortare fizică, încîntare a ochilor etc. se poate completa armonios cu partea aplicativă a celor învățate în cadrul asociației, ca antrenament de marș, orientare, deplasare după azimut, identificarea formelor de teren etc.

Puțini sînt acei care n-au mers pe valea Prahovei. Ori de cîte ori ai străbate-o, de fiecare dată ea îți oferă priveliști noi. Fiecare localitate își are istoricul ei, fiecare munte, drumurile, cărările, cabanele și locurile caracteristice. Și totuși, nici chiar unii localnici nu le cunosc.

Minunata așezare de pe valea Prahovei Sinaia, cu întregul lanț al Bucegilor, constituie ținta multor excursioniști. Să ne oprim puțin asupra acestor frumoase locuri.

Sinaia are un trecut destul de îndepărtat. Din documentele existente, reiese că primul locaș cunoscut în această zonă alpină, a fost un schit de călugări, construit pe un luminiș al muntelui Molomeț. Legenda spune că spătarul Mihail Cantacuzino, fiind urmărit de turci, s-a refugiat în această parte. Fiind obosit și-a ostoit setea din apa unui izvor de munte. A luat apoi hotărîrea, ca pe acest loc, să facă un locaș de închinare.

Se mai spune, în cronicile vechi, că actuala mănăstire a fost zidită în anul 1695, după modelul unei mănăstiri de pe muntele Sinai din Arabia.

In jurul mănăstirii au început să apară stîne ale ciobanilor care, ulterior, s-au permanentizat devenind așezări omenești. Abia în 1872, printr-o lege specială au început să se vîndă terenuri, pentru a se construi case. La acea dată, Sinaia se numea Podul Neagului.

In anul 1884, printr-un act administrativ, Sinaia este declarată comună urbană și devine stațiune de munte. Clasa exploatatoare și ciracii regali au început să speculeze, sub toate formele, această minunată regiune de munte.

Abia sub regimul de democrație populară, oamenii muncii au putut să se bucure de frumusețile patriei. Prin grija partidului și guvernului, mii de muncitori își petrec la Sinaia concediile lor de odihnă.

Masivul Bucegilor este cuprins în lanțul de vest al Carpaților, formînd o cetate alpină, a cărei lungime este de 14 km iar lățimea în jur de 10 km. Inălțimile medii depășesc 2000 m, culminînd cu vîrful Omul 2513 m. Vîrful Omul formează nodul orografic al întregii regiuni alpine și în el se leagă cele cinci culmi distincte ale Bucegilor. De sub acest vîrf se scurge apa Ialomiței croindu-și drumul prin admirabilele chei de la Scropoasa.

Excursioniștii debarcați la Sinaia, în cîteva ore, pot să atingă orice punct din lanțul Bucegilor. Din numeroasele traiecte ce pot fi urmate, se recomandă următoarele, care au un bogat marcaj turistic și duc spre punctele cele mai caracteristice:

Traiectul Nr. 1: Sinaia, Vîrful cu Dor, Peștera, Omul (circa 5—8 ore).

Traiectul Nr. 2: Sinaia, Piatra Arsă, Babele, Omul sau vîrful Caraiman (circa 5—8 ore).

Traiectul Nr. 3: Sinaia, Piatra Arsă, Peștera, Omul (circa 8—10 ore).

Intreaga zonă alpină a Bucegilor este împînzită cu cabane, cu tot confortul turistic.

Comitetele organizațiilor de bază nu trebuie să piardă prilejul pentru a organiza excursii în oricare din nenumăratele colțuri pitorești, presărate pe întreg cuprinsul țării. Ele contribuie la dezvoltarea sentimentului de dragoste față de patrie, la dorința de a ne instrui pentru a ști să o apărăm.

Imbinînd partea recreativă cu aplicarea celor învățate în cadrul pregătirii, se realizează o continuitate în activitatea organizațiilor de bază, legînd astfel din ce în ce mai strîns pe membrii în jurul asociației.

Caravana

VARNA — CONSTANȚA — ODESSA

17 iunie, dimineață... La orizont se ivește silueta primei ambarcațiuni din coloana care se îndreaptă spre portul Constanța.

Un vînt slab răscolește apa mării, albastră ca safirul.

Ambarcațiunile se pot distinge acuma bine. Iată, un barcaz, amenajat ca o frumoasă navă-școală. În urma lui se înșiruie șapte cutere. Coloana este încheiată de o șalupă cu motor.

În cinstea celei de-a 75-a aniversări a nașterii lui Gheorghi Dimitrov și a celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, membri ai cluburilor de marină ale asociației surori D.O.S.O. din Republica Populară Bulgaria au pornit să înfrunte valurile Mării Negre, de la Varna la Odesa, pentru a-și verifica pregătirea marinărească, pentru a demonstra că în calea unor oameni căliți în focul dragostei de patrie, nu pot sta nici furtuni, nici obstacole.

Ei au plecat pe același drum pe care în iulie 1920, deputații Gheorghi Dimitrov, Kolarov și alții porniseră într-o barcă pescărească spre Odesa, unde urmau să participe la Congresul al II-lea al Internaționalei Comuniste.

Nava-școală care poartă un nume scump poporului frate bulgar: „Vesleț" — locul bătăliei în care Hristo Botev s-a încumetat să ție piept otomanilor — acostează la chei.

Din ea coboară sprinten căpitanul de rangul I Ivan Izvorschi, șeful direcției de marină din Comitetul Central D.O.S.O.; Mutafov, șeful Clubului Central de Marină al D.O.S.O.; Marko Viciev vechi ilegalist, membru al comitetului de partid al regiunii Varna; activiști ai cluburilor de marină, activiști ai comitetelor regionale D.O.S.O.; Ivan Anastasov, redactor al revistei „Za Rodinata"; Emil Dimitrov, redactor al ziarului „Patriot".

Cele șapte cutere acostează la nava-școală.

Tinerii membri ai cluburilor de marină din Burgas, Varna, Russe, Vidin, Pleven, Pomoric, Nesember, Sofia, Colarovgrad pun piciorul pe țărm.

Din șalupa „Patriot", împreună cu alți activiști D.O.S.O., Milko Dolapciev, președintele comitetului D.O.S.O. al regiunii Burgas, trimite salutul său celor de pe mal.

În numele comitetului regional A.V.S.A.P. — Constanța, tovarășul președinte Nicolae

Minișan ureaza oaspeților: „Bun sosit în apele romînești!"

Cele aproape două zile petrecute la Constanța au dat prilejul oaspeților bulgari să viziteze orașul, Centrul de pregătire marinărească A.V.S.A.P. de la Mamaia, organizația de bază A.V.S.A.P. de la D.R.N.M.C. să schimbe impresii, să lege prietenii.

În semn de frăție cu poporul romîn, cu membrii asociației noastre, oaspeții au ținut să sărbătorească ziua de 18 iunie, ziua de naștere a marelui Gheorghi Dimitrov pe pămîntul țării noastre, împreună cu noi.

Pînă seara tîrziu, pe puntea casei vapor de la Mamaia, cîntecele a două popoare prietene s-au luat la întrecere cu vuietul mării care trimitea la țărm valuri înspumegate.

A doua zi, nava-școală „Vesleț" s-a desprins cea dintîi de la țărm.

Vîntul se întețise. Marea ridica valuri din ce în ce mai mari.

În urma ei, ușoare ca vînturile ale căror nume le poartă, se aștern mării cele șapte cutere: Zefir, Taifun, Uragan, Briza, Ciclon, Rafala și Austro.

Șalupa „Patriot" spintecă valurile, lăsînd în urmă-i siajul înspumat.

De pe remorcherul care escortează caravana, interceptăm semnalizările: „Tot echipajul pune colacul de salvare!"

Marea este montată. Vînt de forța șase-șapte cu rafale.

Interceptăm ordinul următor: „Toate navele ridică velele!"

Ridicarea velelor se face cu o repeziciune uimitoare.

Remorcherul nostru s-a apropiat de nava-școală. Saluturile prietenești nu mai contenesc.

În urma navei-școală „Vesleț", cele șapte cutere, cu pînzele albe umflate de vînt, par că s-au lăsat cu totul în voia valurilor.

La cîteva mile depărtare de țărm trimitem ultimul salut bravilor marinari ai D.O.S.O., prietenilor care știu să înfrunte cu curaj furtuni și vînturi, în drum spre Odesa.

PROPAGANDA activă

Folosirea presei și radio-ului, ca mijloace cu largi posibilități de popularizare a scopurilor asociației și a activității pe care o desfășoară membrii ei, a constituit în ultima vreme o preocupare deosebită în multe din raioanele regiunii Suceava.

Trebuie, totodată, scoasă în evidență strădania de a lega munca de propagandă și agitație în mod concret — de diferitele activități ce se desfășoară în cadrul asociației.

Comitetele organizatorice ale orașului și raionului Suceava au stabilit o strînsă legătură cu șeful stației locale de radioamplificare, tovarășul Popovici, și cu redactorul șef al ziarului „Zori noi", tovarășul V. Chiper.

Și astfel, stația locală de radioamplificare a început să difuzeze săptămînal emisiunea A.V.S.A.P. care surprinde: știri, informații, relatări din activitatea de pregătire a membrilor, experiența bună cîștigată de organizațiile de bază fruntașe, prezentarea ultimului număr al revistei „Pentru Apărarea Patriei" și altele.

De asemenea, în ziarul „Zori noi" apar articole în legătură cu activitatea membrilor asociației, cu metodele de muncă folosite de organizațiile de bază.

Ca urmare a folosirii acestor forme de propagandă și agitație activitatea organizațiilor de bază A.V.S.A.P. se desfășoară într-un ritm înviorat și cu rezultate tot mai bune.

HARNAGEA GH.

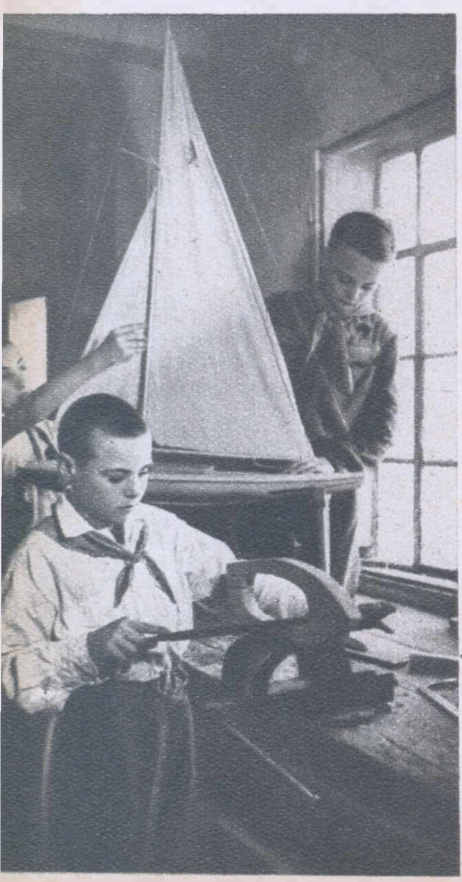
ACTIVITATEA NAVOMODELIȘTILOR

Daruri pentru Festival

Numeroși tineri din rîndul organizațiilor de bază sau a diferitelor cercuri, manifestîndu-și dragostea și prietenia față de tineretul lumii, au trimis numeroase daruri în capitala Uniunii Sovietice, destinate tineretului sovietic și participanților la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, ce se desfășoară în acest an la Moscova.

Frumoase daruri au trimis și membrii cercului de navomodele din cadrul organizației de bază de la întreprinderea A.R.U.C. Colentina, regiunea București: o bluză cu modele naționale, semne de carte, cîteva reușite modele de ambarcațiuni, lucrate în cadrul cercului.

Iată pe pionierii Lică Andrei, Strader Alexandru și Ioniță Niculina lucrînd la unul din modele pe care îl vor trimite Școlii Nr. 41 din Moscova cu care sînt în corespondență.

Concurs de navomodele

La sediul Clubului Nautic Central, de la lacul Herăstrău, a avut loc, de curînd, un concurs de navomodele organizat de comitetul organizatoric raional „1 Mai".

Au fost prezentate la concurs 20 yole olimpice și trei yachturi cu velatură bermudiană.

La proba de navigație s-au clasat:

I. La yachturi: pionierul Strader Alexandru;

II. La yole, în ordine, pionierii Lică Andrei, Dică Marin și Petre Florian.

Mențiuni pentru calitatea construcțiilor prezentate au obținut pionierii Lică Andrei, Nicolae Marin și Ușurelu Radu.

După închiderea concursului, participanții au făcut plimbări pe lac cu ambarcațiunile Clubului.

Nu ar fi lipsit de interes dacă comitetul organizatoric A.V.S.A.P. București ar organiza, în cinstea Zilei Marinei, un astfel de concurs la care să participe reprezentanți ai tuturor raioanelor din Capitală.

O inspecţie

de Paul OPRIŞENESCU

Vicepreşedinte al comitetului organizatoric raional Ploeşti

Telefonul sună prelung. Repetatele semnale ale clopoţelului îl făcură pe Costică Petrescu să-şi revină din toropeala în care îl aduseseră gînduri îndepărtate. Işi aduse aminte că trebuia să răspundă celui ce chema cu atîta insistenţă de la celălalt capăt al firului. Greoi, se sculă de pe scaun şi întinse mîna spre receptor. O clipă ezită să-l ridice. Un gînd fugar îi trecu prin minte. „Oare cine o fi? Nu cumva regiunea îi cerea vreo lucrare pe care nu a înaintat-o la timp? Sau o fi vreo organizaţie de bază care-i cere relaţii?"

În sfîrşit, duse receptorul la ureche. O voce puternică făcu să vibreze membrana aparatului.

— Alo, raionul A.V.S.A.P.? Vreau să vorbesc cu tovarăşul vicepreşedinte.

Costică Petrescu recunoscu vocea. Era instructorul regional de sector. O umbră se aşternu pe faţa lui. Ceea ce presimţise era pe cale să se adeverească.

— Vreţi să înaintăm vreo lucrare? — răspunse el cu vocea scăzută.

Răspunsul îi venise în minte automat, fără să aştepte întrebarea.

— Nu, tovarăşe, vicepreşedinte. Altceva vreau să vă spun. O brigadă a regiunii va controla mîine raionul dumneavoastră. Să aveţi gata toată documentarea. Apoi, ne vom deplasa în teren la organizaţiile de bază.

Pe măsură ce avalanşa de cuvinte îşi proiecta drum prin firul telefonic, umbre din ce în ce mai dese se aşterneau pe faţa lui.

Convorbirea se terminase. Costică Petrescu rămase totuşi cu receptorul în mînă.

„Adică ... mîine vine o brigadă. Pe semne că sînt mai mulţi. La raion documentele nu prea sînt de calitate, dar am eu grijă de ele. Problema este la ce organizaţie de bază vom merge? Ce-ar fi să nimerească la cele mai rele?"

Işi făcu repede un plan.

„Am să anunţ la telefon toate organizaţiile de bază că vine controlul".

A doua zi, plin de încredere, Costică Petrescu aştepta la raion împreună cu ceilalţi instructori.

Tovarăşii apărură pe uşă. Se făcu planul de control. Costică Petrescu trebuia să meargă, împreună cu unul din membrii brigăzii de control, la o comună pe care nu o văzuse de mult timp. Nu cunoştea nici cel puţin pe membrii comitetului de acolo. Însă în „planul de măsuri" pe care îl luase în ajun, intrase şi această comună. Astfel se mai linişti puţin.

Un scîrţîit prelung anunţă oprirea trenului în staţie. Cei doi coborîră. Costică Petrescu începu să transpire. Nu ştia nici măcar unde este Sfatul popular, sau cel puţin sediul comitetului A.V.S.A.P.

Se gîndi cum să scape din încurcătură şi apoi întrebă pe un ţăran dacă nu cunoaşte vreun drum mai scurt spre Sfatul popular, că cel pe care îl ştia el este cam lung. Omul se oferi să-i conducă.

Intrînd la Sfat, se pomeniră în faţă cu doi bărbaţi.

— Tovarăşe, întrebă Costică Petrescu, nu ştiţi unde este tovarăşul secretar?

— Chiar eu sînt, răspunse un bărbat înalt de statură.

— Ah... dumneata, nu te mai cunoşteam.

— Într-adevăr nu mă cunoaşteţi. Dar nici eu nu vă cunosc.

Broboane de sudoare apărură pe faţa lui Costică Petrescu. În tren dăduse relaţii ample instructorului regional despre activitatea acestei organizaţii de bază. Lăudase pe preşedinte, care era chiar secretarul Sfatului. Afirmase că-l cunoscuse bine cu ocazia deselor controale pe care le făcuse la această organizaţie de bază.

Costică Petrescu căuta să prindă impresia ce-o lăsase instructorului regional acest prim incident.

După un schimb de cuvinte, arătă scopul venirii lor în comună şi ceru să li se arate cum merge activitatea, în care zi se face pregătirea şi altele.

Primiră într-adevăr informaţii. Voiau să vadă acum şi scriptele. Însă spre surprinderea lor şi, mai ales a lui Costică Petrescu, li se răspunse:

— Tovarăşi, scriptele sînt la secretarul Sfatului popular care este şi preşedintele organizaţiei de bază. El e plecat prin comună. Eu sînt... secretarul de partid.

Costică Petrescu se uita cînd la instructorul regional, cînd la secretarul de partid.

Broboanele de sudoare se uniseră şi curgeau şuvoi pe obrazul grăsuliu, ras proaspăt.

Teribil ghinion!

— Să trimitem omul de serviciu să-l cheme, îndrăzni el.

Omul de serviciu se prezentă. După ce auzi misiunea pe care avea s-o îndeplinească, rămase mirat.

— Păi... tovarăşul secretar a aşteptat. Chiar ieri după ce a primit un telefon de la raion că vine o inspecţie, m-a trimis la tovarăşul Bobiţă Mărgărit, învăţătorul, care este vicepreşedintele A.V.S.A.P. în comună, cu un bilet, să pună totul în ordine.

Afirmaţia îl scoase de-a binelea din sărite pe Costică Petrescu. Se abţinu însă. Aruncă o privire cruntă omului de serviciu care se ducea să-şi îndeplinească misiunea.

În cameră intră o fată tînără. Era contabila Sfatului.

— Sînteţi de la A.V.S.A.P.? Chiar eu am primit nota telefonică de la raion, că vine un control. I-am dat-o tovarăşului secretar al Sfatului.

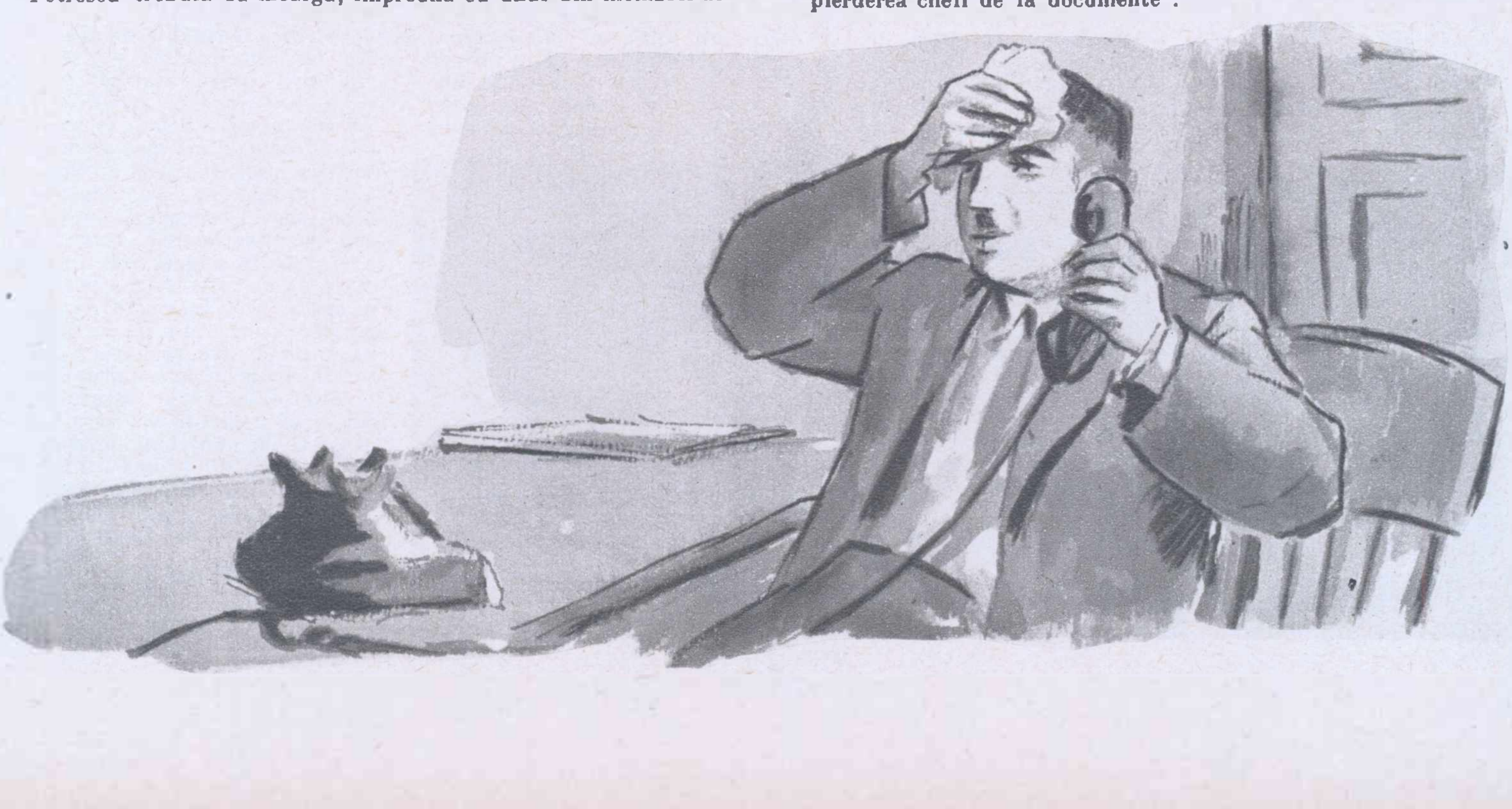
Aceasta puse capac la toate.

Costică Petrescu aruncă fetei o căutătură piezişe şi schimbă vorba.

Orele înaintau încet pe cadranul ceasului din perete.

Nu apărură nici preşedintele şi nici vicepreşedintele.

Îndepliniseră o veche parolă lansată de tovarăşul vicepreşedinte al raionului: „La anunţul unui control dispariţie totală şi pierderea cheii de la documente".

ieri MARINAR azi ACTIVIST

Cădea o ploaie măruntă de toamnă. Pe cer se alungau nori întunecaţi. Marea vuia răscolită de furtună. De pe nava de luptă, care tocmai sosise din larg, coborî pe uscat un tînăr. Avea părul de culoarea grîului copt, ochii albaştri şi obrajii arşi de vînt. Ducea în mînă o valiză. Cartnicului major Frăţeanu Grigore, comandantul unui post de luptă, îi venise vremea ca, după anii în care slujise patria pe graniţile ei albastre, să fie lăsat la vatră. De pe puntea de oţel a navei, un grup de marinari îl salutau pentru ultima oară fluturînd beretele albe. Se aflau printre ei şi matrozul Blaga Vasile şi Gorg Victor care au învăţat de la Frăţeanu aspra, dar frumoasa meserie de marinar.

Şi iată-l pe fostul marinar reîntors pe meleagurile copilăriei, în inima Transilvaniei. Multe zile în şir, n-a mai prididit să răspundă întrebărilor cu care îl asaltau tovarăşii săi de muncă din întreprinderea unde-şi reluase activitatea.

Într-o seară, după terminarea lucrului, Frăţeanu Vasile cu vocea-i rară şi plină de căldură prinse să spună o poveste adevărată unui grup de tineri. Ascultaţi-l:

„La început nu cunoşteam specialitatea de motorist. Îmi amintesc bine că am raportat chiar comandantului că sînt sculptor, desenator şi nu cred că vreodată voi putea deprinde tainele motorului. Dar ştiţi ce mi-a răspuns?

— Dacă îţi iubeşti nava, ai să înveţi orice specialitate.

După un an de muncă, spre marea mea bucurie, învăţasem să cunosc motorul şi să-l îndrăgesc. Cînd comandantul meu a fost lăsat la vatră cui credeţi că i-a dat în primire întreaga uzină de pe navă?... Aţi ghicit. Mie. Şi acum, să vă povestesc şi o întîmplare pe care nu o voi uita niciodată.

Era în zorii zilei. La bord s-a dat alarma. Dezlipindu-se uşor de chei, nava se avîntă spre larg. Zece ore, fără întrerupere, am navigat atunci pe crestele înspumate ale valurilor. Misiunea ne-am îndeplinit-o cu succes. La întoarcere, vremea s-a schimbat brusc. Din liniştită cum era, marea începu să se frămînte. Vîntul bătea în rafale, ridicînd valuri din ce în ce mai mari. Corpul navei, cînd dispărea în hăurile valurilor, cînd se ridica pe crestele lor. Se înoptase. Opt ore am stat atunci în inima navei să veghez la buna funcţionare a motoarelor. Într-un tîrziu, am observat la axul motorului ridicîndu-se o şuviţă de fum. Am alergat să văd ce este. Se topise cuzinetul principal. Avaria putea să pericliteze întreaga instalaţie de forţă, lumină şi chiar însăşi viaţa navei şi a echipajului. Motorul care-l aveam de rezervă, nu mai putea alimenta cu energie electrică decît cîteva ore instalaţiile navei. Am raportat situaţia comandantului, asigurîndu-l în acelaşi timp că, în ciuda furtunii dezlănţuite şi a balansului navei, noi, motoriştii, vom repara motorul în marş. După două ore, ne îndepliniserăm angajamentul. Motorul principal funcţiona ca ceasul. Comandantul ne-a felicitat, iar postul meu de luptă a devenit post de luptă fruntaş. Şi tot de-atunci am şi acest semn pe onorific pe care îl vedeţi şi care scrie „Marinar de frunte".

Mîngîind cu dragoste insigna, Frăţeanu îşi termină povestirea.

★

A trecut de-atunci o vreme. Într-o zi, nu demult, m-am întîlnit cu cartnicul major pe străzile oraşului Turda. Nu vă descriu bucuria care ne-a cuprins pe amîndoi. Frăţeanu Grigore mai purta încă bluza albastră de marinar pe care o primise la plecare. Pe pieptul său am observat alături de semnul onorific, încă o insignă.

— Sînt membru A.V.S.A.P. — îmi spuse el cu mîndrie — ba mai mult chiar! Sînt instructor al cercului de navo-modele.

Am plecat apoi spre sediul comitetului organizatoric unde prietenul meu ţinea să-mi arate machetele navelor pe care sub conducerea lui le lucraseră tinerii navomodelişti.

— Vreau să fac din cercul nostru un cerc fruntaş pe ţară. Am fost ostaş, marinar. Pe navă am învăţat să înving orice obstacol. Ştiţi, la concursul regional am luat premiul întîi cu yachtul tip M cu velatură bermudiană. Ne pregătim acum pentru concursul republican de navomodele care va avea loc, în august, la Bucureşti. Vom aduce cu noi o şalupă rapidă acţionată de un motor „Comet", şi macheta unei nave comerciale propulsată cu turbine, ambele construite de noi.

M-am despărţit de fostul marinar cu regretul cu care te desparţi de un bun prieten. I-am urat din toată inima succes în noua lui activitate. A fost un marinar destoinic, astăzi este un activist de nădejde.

Viorel LUPU
— Corespondent — Constanţa —

Redacţia a primit, în ultimul moment, de la prietenii noştri bulgari care ne-au vizitat ţara, scrisoarea pe care o publicăm, în întregime mai jos.

Dragi tovarăşi,

Aş dori prin organul central de presă A.V.S.A.P. „Pentru Apărarea Patriei" să exprim recunoştinţa mea şi recunoştinţa tovarăşilor mei din grupul D.O.S.O., care a vizitat Republica Populară Romînă între 1—5 iunie a.c.

Sîntem adînc mişcaţi de primirea extrem de călduroasă, frăţească, care ne-a fost făcută pe pămîntul romînesc de către tovarăşii noştri din A.V.S.A.P., şi mulţumim pentru grija şi atenţia deosebită cu care am fost înconjuraţi.

Pentru totdeauna vor rămîne în memoria noastră aceste cîteva zile minunate pe care le-am petrecut în R.P.R., primirea extrem de caldă frăţească ce ni s-a făcut, florile cu care a fost presărat întregul nostru drum, pe care zburam pe motocicletele noastre, cravatele roşii pe care pionierii ni le legau de gît, recunoştinţa pioasă a cetăţenilor oraşului Brăila faţă de marele revoluţionar şi poet, mîndria noastră naţională— Hristo Botev.

Cu multă plăcere şi bucurie ne aducem cu toţi aminte de călătoria atît de plăcută efectuată cu vaporul „pe Dunărea albastră, liniştită", despre minunaţii tovarăşi romîni Titi Surloiu, Slev Victor, ceilalţi tovarăşi de la Comitetul Central A.V.S.A.P. şi mulţi alţii.

Despre primirea caldă ce ni s-a făcut şi despre toţi tovarăşii şi prietenii noştri din R.P.R. am povestit cu entuziasm şi mîndrie aici la noi în R. P. Bulgaria. Gestul făcut de Titi Surloiu faţă de un motociclist de-al nostru a fost o adevărată expresie a unui cald patriotism internaţionalist dezvoltat la toţi membrii A.V.S.A.P.-ului. Cazul e simplu dar foarte grăitor şi este bine cunoscut de mulţi motociclişti bulgari... Cînd camera unui motociclist bulgar a avut o pană şi s-a dezumflat, mecanicul romîn Titi Surloiu care a parcurs şi el pe motocicletă zeci de kilometri împreună cu noi, a schimbat cu multă îndemînare camera tovarăşului nostru cu o cameră a sa nouă.

Şi încă multe, foarte multe alte exemple care dovedesc patriotismul internaţionalist al membrilor A.V.S.A.P.

Tuturor tovarăşilor din A.V.S.A.P. vreau să le exprim încă o dată recunoştinţa noastră şi le doresc multe succese în activitatea lor patriotică.

Petko RADEV
Preşedinte al Comitetului orăşenesc
D.O.S.O. Trgovisce R. P. Bulgaria

CÎND COMITETUL IA LUCRURILE PREA UŞOR...

Combinatul metalo-chimic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Baia Mare este una din întreprinderile importante ale ţării noastre. Oamenii muncii din oraşul şi regiunea Baia Mare se mîndresc cu succesele obţinute în producţie de muncitorii şi tehnicienii acestui combinat. Activitatea culturală şi sportivă antrenează numeroşi muncitori şi se desfăşoară, de asemenea, în bune condiţii.

Pe bună dreptate ne punem însă întrebarea: Pentru ce munca A.V.S.A.P., din această mare întreprindere este aproape inexistentă? Oare numai cei 11 membri ai echipei de tir sînt dornici să practice acest sport? În afară de cei cîţiva tineri care şi-au luat carnetul de motociclist, nu mai există alţii pe care să-i intereseze învăţarea motociclismului şi a automobilismului? De ce oare cercul de radiotelegrafişti, după un început promiţător, şi-a încetat activitatea? Cine este vinovat de aceste lipsuri?

Vinovatul principal este, după părerea noastră, comitetul organizaţiei de bază A.V.S.A.P. care aşteaptă ca totul să se facă de la sine. Preşedintele, tovarăşul Trifu Cristea, se mulţumeşte să rezolve de unul singur sarcinile curente. Ceilalţi membri ai comitetului, în frunte cu vicepreşedintele, tovarăşul inginer Avram, se complac într-o inactivitate aproape totală, justificîndu-se că „au sarcini profesionale". Şi doar organizaţia de bază dispune de o bogată bază materială. Dar ce folos dacă nu este folosită. Ce folos apoi că există instructori bine pregătiţi, dar care nu sînt îndrumaţi în muncă de către comitet.

Credem că a venit momentul ca membrii comitetului A.V.S.A.P. de la uzinele metalo-chimice din Baia Mare să ia munca în serios.

Nota redacţiei

Materialul de mai sus a fost cules în luna iunie. Din informaţiile primite ulterior rezultă că s-au luat unele măsuri organizatorice pentru lichidarea lipsurilor. Aşteptăm rezultatul.

SCURTE ȘTIRI

Un concurs cu bune rezultate

În vederea desfășurării concursului de poliatlon nautic republican, în aproape toate regiunile țării au avut loc concursuri pentru selecționarea celor mai buni „marinari" care să intre în compunerea echipei ce le vor apăra culorile la această întrecere.

Un asemenea concurs a avut loc, în zilele de 21—23 iunie și în cadrul regiunii București. Timp de trei zile, la sediul Clubului nautic regional din Giurgiu, cele cinci echipe participante (Turnu-Măgurele (1), Călărași (2) și Giurgiu (2), au luptat cu ardoare pentru obținerea unor rezultate cît mai valoroase.

Încă din prima zi a concursului s-a dovedit că pregătirea fizică multilaterală, rezistența, puterea de luptă și omogenitatea echipelor vor avea un cuvînt greu de spus. Acest lucru l-a confirmat însuși desfășurarea probelor dominate, în majoritatea lor, de echipele Giurgiu I și II.

Dintre probele care au avut loc, o dispută pe cît de interesantă pe atît de îndîrjită a prilejuit-o proba de aruncare a bandulei, în care, tînărul Enciu Vasile (Giurgiu II) cu o aruncare de 36 m, a ocupat primul loc, la o diferență de 2,45 m de-al doilea clasat. Un rezultat tot atît de bun l-a înregistrat și coechipierul său Constantin Ion care, cu 87 puncte la proba de tir cu arma de calibru redus, s-a clasat pe locul I.

O frumoasă și spectaculoasă desfășurare au avut-o și probele pe echipe, în special cele de ramare-fond

10.000 m, trasul la parimă și trecerea obstacolelor de apă.

După cele trei zile de întreceri, în care echipele au făcut risipă de energie clasamentul general are următoarea înfățișare:

I. Echipa I-a Giurgiu 5500 p.
II. Echipa II-a Giurgiu 4600 p.
III. Echipa I-a Călărași 3600 p.
IV. Echipa I-a Turnu-Măgurele 2800 p.
V. Echipa II-a Călărași 2500 p.

Pe baza rezultatelor obținute, regiunea București a selecționat echipa sa reprezentativă, formată pe scheletul celor două echipe ale orașului Giurgiu, echipă care s-a clasat pe primul loc la concursul republican.

Aspecte din activitatea organizației noastre de bază

Pentru stimularea activității membrilor A.V.S.A.P. din I.R.C. raionul I.V. Stalin și, în același timp, pentru a răsplăti munca unora dintre instructori și activiști, comitetul a luat inițiativa înmînării de diplome. De curînd, în cadrul unei ședințe festive, au primit această distincție tovarășii ing. Rădulescu Virgil, Neagoe Mircea, Zernoveanu Ion, Mihail Carol, Negrea Violeta și Kartzog Ladislau. Pentru munca de organizație ca: răspîndirea presei asociației, popularizarea acțiunilor inițiate de organizația de bază, construirea unui panou A.V.S.A.P. pentru emisiunile de fiecare marți, în cadrul „Orei A.V.S.A.P." la stațiile de radioficare, au mai primit diplome Carabulea Ortansa, Dumitrescu Rodica și Georgescu Gheorghe.

★

Comitetul organizației de bază a inițiat un concurs de jocuri distractive, dotat cu premii în cărți.

Folosind materialul apărut în revistele asociației, la rubricile „În orele libere" și „Noutăți Tehnice", s-a alcătuit o colecție de jocuri și probleme legate de specificul cercurilor de pregătire. Această colecție a fost apoi multiplicată și răspîndită printre membrii asociației. Socotim ca interesantă această metodă de popularizare a scopurilor asociației și a organelor ei de presă, dîndu-se, în același timp, membrilor săi și pe această cale atractivă, noțiuni noi pentru completarea cunoștințelor.

Șt. MOCOFĂNESCU
Corespondent

Schimb de experiență

Pentru unificarea metodelor în activitatea de pregătire tehnică a membrilor asociației, comitetul organizatoric regional, prin președintele său, tovarășul Sarca, a luat măsura organizării unei convocări a tuturor activiștilor salariați ai comitetelor organizatorice raionale din întreaga regiune Bacău. Convocarea a avut loc la Tg.-Neamț. În prima parte, tovarășul Filip, președintele comitetului organizatoric raional Roman, a expus un raport de activitate. Discuțiile care au urmat și la care au luat cuvîntul tovarășii Lupu Haim, Velcescu și Isailă, au lămurit numeroase probleme din viața de asociație. După conferință, tinerii din organizația de bază de la Școala mecanică agricolă au prezentat, sub conducerea tovarășului Vrabie Constantin, un scurt program de educație fizică la pista sportivă, pentru trecerea normelor G.M.A.

În continuare, activiștii s-au deplasat la poligonul de tir unde tovarășul Isailă le-a arătat practic modul cum trebuie organizată o ședință de tragere. În ziua a doua a convocării, participanții au făcut o excursie la Cetatea Neamțului, unde profesorul Constantinescu le-a vorbit despre una din cele mai glorioase pagini din istoria Moldovei, epoca lui Ștefan cel Mare.

Convocarea a luat sfîrșit cu angajamentul activiștilor de a da viață celor însușite cu acest prilej.

N. D. KARNAZIU
Corespondent

Cînd plouă în munții Horezului

Pe vreme de vară treci Cerna fără să-i mai cauți vadul, dar dacă plouă în munții Horezului, apoi și ea și mezina ei, Cernișoara, își umflă valurile și devin furioase rupînd podurile și punțile aruncate peste ele. Așa s-a întîmplat curînd și în satul Scînteia din comuna Lădești. Apele venind mari, au rupt puntea dublă care leagă satul de comuna în care se află școala elementară, cooperativa și moara. Din această cauză o mare parte din activitatea satului a fost paralizată. În fața acestei situații, pentru repararea punții, președintele Sfatului popular, tovarășul Marinescu Benoni, a făcut apel la membrii asociației noastre din comună.

Tovarășii Voica Gheorghe și Păiuș Gheorghe din comitetul organizației de bază au reușit ca, în scurtă vreme, să mobilizeze o parte din membri și pînă în seară să construiască două lacre de pod. S-au remarcat în această activitate țăranii muncitori Colgiu Gh., Gurlicioiu Gh. și Pițigoi Ion.

A doua zi dimineața, copiii au purces bucuroși spre școală, iar morarul și-a controlat ferecăturile pietrelor știind că-l așteaptă o zi plină.

Ion SAVU și Butoiescu GH.
Corespondenți

Tragere în poligonul din Fălciu

În cadrul Spartachiadei de vară a tineretului, de curînd, în poligonul din orașul Fălciu, membrii A.V.S.A.P. din organizația de bază Berezeni, au executat o ședință de tragere.

Poligonul improvizat pe malul abrupt al Prutului a fost bine amenajat în vederea acestei întreceri prin grija comitetului organizatoric al raionului Murgeni. Rezultatele obținute de primele serii de trăgători au arătat că străduințele depuse de cei doi instructori, tovarășii Ailenii Florea și Pîrvan Ion, pentru ca tinerii să-și însușească temeinic regulile și procedeele de tragere, au dat roade.

S-au remarcat prin puctajele obținute utemiștii Grama Niculae, Nicodem Vasile și Bălan Mardare.

Alexandru MÎRZAC
Corespondent

Două noi fotogazete la Blaj

În dorința de a populariza asociația noastră în rîndurile oamenilor muncii din orașul Blaj, membrii A.V.S.A.P. din orașul nostru au luat inițiativa construirii a două fotogazete. De curînd, fotogazetele, care cuprind aspecte din activitatea organizațiilor de bază din întreprinderile și instituțiile locale, au și apărut în două locuri vizibile din centrul orașului.

În această acțiune s-au evidențiat, în mod deosebit, membrii din organizația de bază a cooperativei „Înfrățirea" și tovarășii Nurubeanu Nicolae și Biriș Nicolai, ambii activiști ai comitetului organizatoric raional Tîrnăveni.

Andrei STANCIU
Corespondent

Constructorii de drumuri din MoncIar

Cu luni în urmă, traducînd în fapt o dorință a membrilor asociației, în cadrul organizației de bază din satul Monciar, raionul Salonta, a luat ființă un cerc de pionieri constructori drumuri. Activitatea acestui cerc, care numără 27 de tineri, este acum terminată. Desfășurat în bune condiții, sub directa conducere a instructorului Stănescu Gheorghe, avînd o bază materială asigurată, atît prin grija comitetului organizatoric raional cît și prin folosirea mijloacelor locale, cercul și-a vădit utilitatea. Nu demult, membrii săi au executat, în cadrul ședințelor practice, trasarea unei curbe de drum, prin metoda segmentării tangente. Dintre tinerii care s-au evidențiat în însușirea materiei predate amintim pe Iancu Ion, Iancu Aron, Sălăgean Vasile și Balaș Vasile.

Ca fapt mai puțin îmbucurător, trebuie arătată atitudinea necorespunzătoare adoptată de președintele organizației de bază din Monciar, tovarășul Mihuț Mihai, care nu s-a preocupat de activitatea și viața acestui cerc.

Andrei VARGA
Corespondent — Salonta

Concurs moto de viteză

De curînd, Clubul regional auto-moto Cluj a organizat în orașul Dej un concurs de motociclism viteză pe circuit închis. Au participat 24 de concurenți reprezentînd: Clubul regional moto A.V.S.A.P. Baia Mare, Progresul Oradea, Energia Oradea, Progresul Cluj, Voința Cluj, Clubul regional moto A.V.S.A.P. Cluj și filiala Clubului moto din Dej. Concursul a avut loc pe străzile din centrul orașului Dej, parcurgîndu-se un traseu cu o lungime de 1100 m. Cu tot timpul nefavorabil, concursul s-a bucurat de un mare succes. În urma desfășurării probelor s-a obținut următorul clasament: Polankai Carol — Progresul Oradea — clasa 125 cm. c.; Dobai Adalbert — Clubul reg. A.V.S.A.P. Cluj clasa 250 cm. c.; Dobai Adalbert — Clubul reg. A.V.S.A.P. Cluj — clasa 350 cm. c. special; Buidos Eugen — Progresul Cluj — clasa 350 cm.c.; Ionas Martin — echipa moto A.V.S.A.P. Dej — la începători.

Din organizarea și desfășurarea concursului au reieșit și unele deficiențe. Astfel, măsurile organizatorice s-au luat pripit, abia în ultima săptămînă, iar mijloacele de propagandă, cum ar fi afișajul și stația de radioficare a orașului, au fost folosite sub posibilități.

Aurel DUMITRIU
Corespondent

Pregătiri pentru Ștafeta Nautică

În scopul bunei organizări a plecării Ștafetei Nautice de pe teritoriul regiunii Suceava, comitetul organizatoric regional a luat măsura popularizării acestei acțiuni. Astfel, în orașele Vatra Dornei și Suceava s-au confecționat vitrine cu fotomontaje cuprinzînd activitatea marinărească. S-au afișat de asemenea schițe cu itinerariul Ștafetei. S-a selecționat și antrenat echipajul care va conduce pluta.

Aceeași preocupare a arătat-o și comitetul orășenesc A.V.S.A.P. din Tg.-Mureș un alt loc de plecare a Ștafetei Nautice. Aici, pentru a stabili pe purtătorii Ștafetei, a avut loc un concurs între cele cinci cercuri A.V.S.A.P. de marinărie generală. Cercul care a cîștigat această întrecere, care cuprinde și probe de poliatlon nautic, a avut cinstea de a purta Ștafeta pe prima etapă Tg.-Mureș—Luduș navigînd pe Mureș 100 km.

În drumul ei spre Arad, Ștafeta Nautică trece și pe teritoriul regiunii Cluj. Punctul de intrare este orașul Luduș. Comitetul organizatoric raional Luduș a primit sarcina de a se pregăti în vederea acestui eveniment. Pentru aceasta echipa de vîslași condusă de Dîmbeanu Ion și din care fac parte Pătrașcu V. și Văleanu Nic. s-a antrenat temeinic. În același timp, comitetul organizatoric raional a mobilizat pe membrii A.V.S.A.P. din comunele Vidrătău, Chirileu, Sînpaul, Cipău, Iernut și Bogata, toate situate pe malul Mureșului, în vederea întîmpinării Ștafetei.

(După corespondențele trimise de
Farcașiu MIRCEA — Suceava;
C. Lungu — Tg.-Mureș și
R. MACK — Luduș).

Imperialiștii americani în Orientul arab

In ultima vreme s-au petrecut în Orientul arab evenimente care au reținut, din nou, atenția opiniei publice mondiale. Tocmai cînd se credea că în această parte a lumii se statornicise întru-cîtva liniștea, au fost din nou stîrniți nori prevestitori de furtună.

Cine i-a sîrnit? Nimeni altcineva, decît aceleași cercuri imperialiste agresive, mai ales din Statele Unite ale Americii, cărora liniștea din această regiune nu le poate fi pe plac și care fac totul pentru a-și întrona stăpînirea asupra lumii arabe, asupra bogatului subsol arab.

Contrariați de faptul că faimoasa „doctrină Eisenhower", împodobită cu tot felul de etichete ademenitoare, nu și-a găsit ecoul așteptat, imperialiștii americani au trecut la organizarea unor acțiuni de mînă-forte, adică au pornit să se amestece direct în treburile interne ale unor state arabe, pentru a le determina să se supună dictatului american. Evenimentele petrecute în Iordania sînt edificatoare în această privință. Sprijinită de intervenționiștii americani, reacțiunea iordaniană a început înăbușirea mișcării populare din țară — mișcare cu conținut profund patriotic — ca astfel să înhame Iordania, la carul agresiv american. Mai mult decît atît. Căpeteniile politice americane vor să folosească Iordania drept berbece cu care să lovească în unitatea țărilor arabe, în independența și suveranitatea lor. Sînt grăitoare în această privință, provocările puse la cale tot în această țară împotriva unor diplomați egipteni cu scopul de a discredita Egiptul și de a submina, prin zîzanie, lupta antiimperialistă a poporului egiptean și a altor popoare arabe.

Ceea ce scoate în vileag scopurile de dominație americane în Orientul Apropiat și Mijlociu, este îndeosebi faptul petrecut recent: intrarea oficială a S.U.A. în Comitetul militar al pactului agresiv de la Bagdad. După cum se știe, Statele Unite ale Americii au evitat, de ochii lumii să adere inițial la acest pact agresiv. Cert este faptul, și toată lumea știe acest lucru, că pactul de la Bagdad a fost creat din inspirație americană ca o sucursală a blocului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). Acest lucru l-a mărturisit însuși șeful diplomației americane, John Foster Dulles. Dacă S.U.A. n-au aderat oficial încă de la înființarea acestui pact, în 1955, ele au fost totuși conducătoare în fapt a acestui pact, deoarece de multă vreme Pentagonul (Ministerul de Război al S.U.A.) controlează forțele armate ale țărilor membre ale pactului de la Bagdad: Turcia, Iranul, Irakul, Pakistanul. Cine nu știe că armatele acestor țări sînt instruite de mii de ofițeri americani, că au la dispoziție armament american, că tocmai din această cauză toate aceste armate și-au pierdut caracterul lor național. Conducînd în fapt pactul de la Bagdad, S.U.A. au dus, în același timp, o campanie furibundă afirmînd, chipurile, că ei nu vor adera niciodată la acest pact, la această alianță tipic colonialistă. In felul acesta, propaganda americană a încercat să acrediteze ideea că S.U.A., nu ar fi o țară colonialistă și că nu s-ar solidariza cu Anglia, participantă activă la pactul de la Bagdad. După evenimentele din anul trecut din această parte a lumii, cînd Anglia și Franța au pierdut în mare măsură pozițiile deținute de ele în Orientul arab, S.U.A. s-au grăbit să încerce a le lua locul. In felul acesta, imperialiștii americani au dat cărțile pe față și nu mai ascund faptul că *pactul de la Bagdad este principalul instrument al expansiunii americane în această parte a globului.*

Actualmente, căpeteniile militare americane flutură ideea lărgirii pactului de la Bagdad; ele vor, cu orice chip, să atragă în acest pact țări arabe ca Iordania, Libanul, pentru a da pactului un caracter mai local. Provocările imperialiste din Iordania și Liban au tocmai acest scop. In afară de aceasta, Pentagonul mai urmărește crearea unui comandament al S.U.A. în Orientul Mijlociu și trimiterea în golful Persic a unor mari escadre formate din nave port-avion și nave înzestrate cu instalații pentru lansarea proiectilelor atomice. De asemenea, se prevede crearea unei rețele radar la frontierele de nord ale Iranului și Irakului în apropiere de frontierele Uniunii Sovietice. Ziarul iranian „Ferman" relatează că, în prezent, regiunile Teheran, Tabriz, Kermanșah, Siraz (din Iran) sînt împînzite de ofițeri și consilieri militari americani.

Este firesc ca toate aceste uneltiri americane în Orientul arab să stîrnească neliniștea și îngrijorarea popoarelor arabe și a întregii opinii publice mondiale. Popoarele arabe, ca și popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, nu pot sta cu mîinile în sîn în fața acestor provocări și uneltiri, așa după cum n-au putut privi nepăsătoare aventura anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului din toamna trecută. Numai datorită protestelor hotărîte ale opiniei publice mondiale, datorită avertismentelor date de Uniunea Sovietică, agresiunea aventurierilor anglo-franco-israelieni a putut fi atunci oprită. Și de-acum înainte, popoarele vor bara calea agresorilor imperialiști.

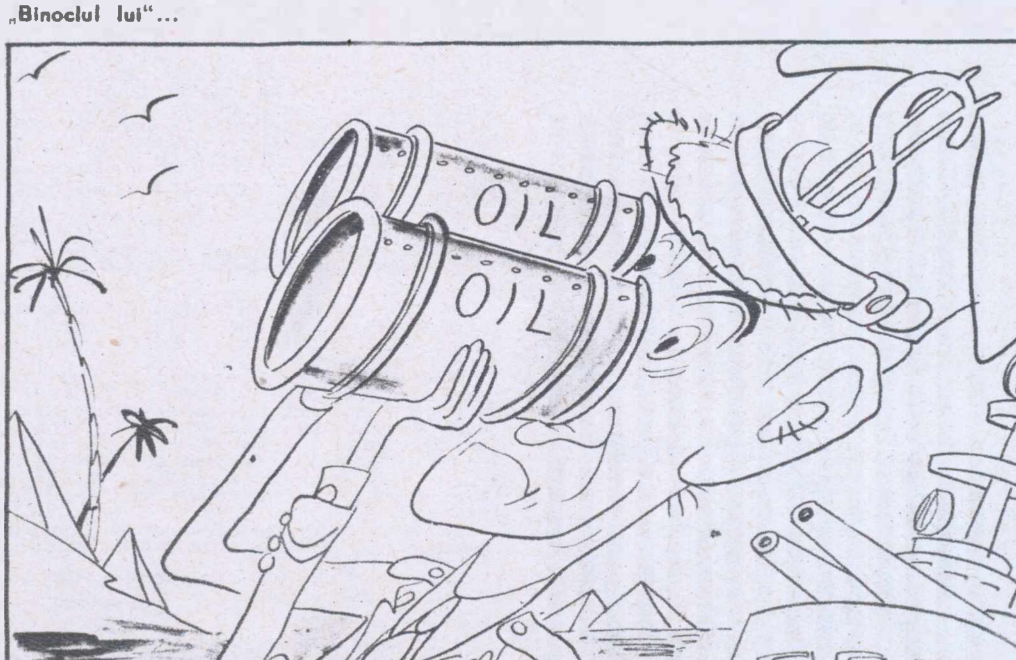
Popoarele arabe vor să trăiască în liniște și pace; ele nu vor să-și vîndă suveranitatea și independența de dragul „doctrinei Eisenhower" și a pactului de la Bagdad. Ele știu că pactul de la Bagdad este un instrument al „doctrinei Eisenhower", al doctrinei care nu este altceva decît o momeală americană menită să le subjuge din punct de vedere politic și economic, adică să le aducă din nou sub călcîi colonialist. Iată de ce Egiptul, Siria, Yemenul și alte țări arabe n-au consimțit să accepte această doctrină. Intr-un interviu acordat unor ziariști americani, președintele Egiptului Nasser, a arătat clar de ce Egiptul și alte popoare arabe nu pot privi cu ochi buni uneltirile imperialiste din Orientul arab. *„Ați închegat pactul de la Bagdad împotriva arabilor, ați renunțat la propunerea de a ne ajuta să construim barajul de la Assuan. Am fost atacați de aliații voștri englezi și francezi. Am fost amenințați de Dulles. Am citit cum mă califică presa americană. Vreau să spun că îmi este greu să mai cred în voi. Sînt sătul pînă în gît".*

Acest interviu a lui Nasser vine să confirme replica atît de hotărîtă pe care popoarele arabe o dau imperialiștilor și acoliților lor. Marile demonstrații antiimperialiste din Iordania și Liban dovedesc că popoarele arabe s-au săturat pînă în gît de colonialism și imperialism, că nu simt nici o nevoie de planuri de soiul „doctrinei Eisenhower" sau de coaliții agresive ca pactul de la Bagdad.

In lupta lor împotriva imperialismului și uneltirilor acestuia, popoarele arabe au un sprijin de nădejde: popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, popoare care știu să oprească, la nevoie, mîna oricărui agresor.

G. IONAȘCU

„Binoclul lui"...

Sau: Punctul de vedere al colonialiștilor americani în problemele Orientului

(Desen de Neli COBAR)

PE FILE DE CALENDAR

6 IULIE 1415

A FOST ARS PE RUG IAN HUSS MARE PATRIOT CEH, LUPTĂTOR PENTRU ELIBERAREA NAȚIONALĂ

Figura lui Ian Huss este una dintre cele mai luminoase din istoria luptelor pentru libertatea poporului ceh.

Ian Huss s-a născut la Husinec, în Boemia, în 1369 și a murit ars pe rug la Constanța, în Elveția, la 1415. Fiu de țăran, a studiat la Universitatea din Praga unde ajunge apoi profesor în 1398. În anul 1400 îl aflăm preot, în 1401 decan al facultății de teologie, iar în 1402 rector.

Huss și-a îndreptat întreaga sa activitate împotriva asupririi germane și a bisericii catolice. În condițiile ascuțirii luptei de clasă, a contradicțiilor naționale și religioase, ideile lui Huss au avut răsunet în rîndurile maselor populare. El cerea o reformă radicală a bisericii catolice, luptînd pentru secularizarea averilor ei. În anul 1403 a trebuit să-și apere, în fața senatului universitar, doctrina sa.

Învățătura lui Huss împletește motivele reformiste cu motivele de eliberare națională. El a luptat pentru crearea unei culturi slave independente. O victorie uriașă a mișcării conduse de el a fost reforma Universității din Praga, care era sub influența germană. În 1409, Huss a obținut de la regele Wenceslas un decret în virtutea căruia, nemții sînt izgoniți din posturile pe care le dețineau, cehii dispunînd de trei sferturi din numărul voturilor. Astfel, Universitatea din Praga devine centrul mișcării hussite.

Acest fapt a nemulțumit pe Papa și pe împăratul german. Biserica ia din nou atitudine împotriva lui Huss. În 1410 arhiepiscopul din Praga pune și pe Huss sub interdicție. Huss se adresează Papei pentru a i se face dreptate, însă acesta îl excomunică.

Silit să părăsească Praga, el continuă lupta împotriva bisericii catolice, predicînd la țară.

În 1415, este chemat la Constanța, pentru a-și apăra tezele sale în fața conciliului cardinalilor. Învinuit de a fi eretic, a fost arestat și condamnat la moarte pe rug. El a murit cu un curaj eroic; cenușa sa a fost aruncată în Rhin. Privit în ansamblu, Huss a fost un reformator al bisericii catolice, un apărător al naționalității cehe, oprimate de feudalii și patricienii nemți, un luptător aprig pentru libertatea poporului, ceea ce i-a adus o mare popularitate. Moartea lui a întărit și mai mult mișcarea populară în Cehia.

8 IULIE 1709

VICTORIA DE LA POLTAVA

Bătălia de la Poltava se înscrie în cadrul războaielor pe care Rusia le-a purtat cu Suedia, principalul adversar al aspirațiilor drepte ale Rusiei de a obține o ieșire la Marea Baltică.

La finele anului 1707, suedezii, sub conducerea regelui Carol al XII-lea, invadează Rusia, ajungînd în primăvara lui 1708 la Moghilev pe Nipru. De acolo, Carol al XII-lea se îndreaptă spre sud în Ucraina, unde hatmanul Mazepa întreținea o corespondență secretă cu el și pregătea trădarea. Suedezii erau continuu hărțuiți și amenințați de foamete în timpul iernii extrem de friguroase din 1708/1709. În aprilie 1709, Carol al XII-lea asediază Poltava, o mică cetate pe malul rîului Vorscla. De aici se deschideau drumuri ce nu erau apărate către Moscova și Voronej, unde se aflau stocurile de provizii ale armatei ruse.

Țarul Rusiei, Petru I, vine cu grosul forțelor sale în ajutorul cetății. La 08.07.1709 are loc istorica bătălie de la Poltava. Suedezii încep atacul, dar cu toate sforțările lor nu pot înfrînge rezistența rușilor.

După două ore de luptă sîngeroasă, rușii contraatacă și zdrobesc rezistența suedezilor, care capitulează. Carol cu Mazepa și un mic detașament de călăreți au scăpat prin fugă și s-au refugiat la Tighina.

Victoria rusă de la Poltava a avut urmări însemnate în Europa. Puterea militară a Suediei a fost nimicită, iar Carol al XII-lea va sta mult timp închis la Tighina. Ulterior, războiul împotriva Suediei a reînceput cu participarea Poloniei, Danemarcei și Prusiei, luînd sfîrșit în 1721 prin pacea de la Nystad (Finlanda) cînd s-au recunoscut pe deplin legitimile cereri rusești, pentru o ieșire la Marea Baltică.

19 IULIE 1941

A FOST UCIS FILIMON SÎRBU

Filimon Sîrbu a fost unul dintre cei mai devotați fii ai poporului și ai clasei muncitoare. Fecior de țăran din Hunedoara a cunoscut, de mic copil, exploatarea. La 15 ani a pornit cu cei din „Frontul Plugarilor" să deschidă mințile oamenilor arătîndu-le exploatarea nemiloasă la care sînt supuși. Lipsurile de acasă îl fac să-și caute rost în altă parte și așa îl găsim la Constanța, ucenic strungar în fier la Direcția Porturilor Maritime. Aici, pricepe repede drama muncitorilor și înțelege, mai bine ca oricare altul, că numai unirea muncitorilor cu plugarii muncitori va apropia sfîrșitul suferințelor comune. În anul 1936, cînd avea numai 20 de ani, Filimon Sîrbu se avîntă cu entuziasm în lupta pentru apărarea păcii. Ia parte la toate întrunirile organizate de comitetul antifascist unde glasul lui cald și pătrunzător este ascultat cu drag de muncitori. Este arestat pentru prima oară și condamnat la șase luni închisoare. După eliberare, pleacă la Brașov, unde peste puțin timp este concentrat și trimis pe granița de vest. Acolo a trăit din plin durerea dictatului de la Viena. După desconcentrare, partidul îl trimite la Constanța. Acolo tinerii participanți la acțiunile din 1936 s-au grupat în Uniunea Tineretului Comunist. Partidul i-a încredințat Secretariatul Organizației Județene a U.T.C. din Constanța. În această calitate, organizează sabotarea „mașinii de război" care în scurt timp avea să împingă țara în războiul împotriva Uniunii Sovietice.

Un act de trădare josnică îl vinde siguranței din Constanța împreună cu alți patru tovarăși de luptă. Aici este supus la torturi groaznice pentru a divulga numele restului tovarășilor de luptă. Filimon Sîrbu rezistă la toate cu eroism sublim. La proces el demască cu revoltă actele de trădare ale guvernanților care au vîndut Ardealul și independența țării. Cuvintele sale înflăcărate biciuiau fețele călăilor care aveau să-l condamne. Sentința, în afară de condamnarea sa la moarte, mai însuma 70 de ani de închisoare pentru ceilalți tovarăși de luptă. Cu o mîndrie suverană a refuzat să iscălească cererea de grațiere.

În dimineața zilei de 19 iulie 1941, neînfricatul luptător pentru cauza poporului cade ca un erou sub gloanțele plutonului de execuție, în incinta închisorii Jilava, în vîrsta de numai 25 de ani.

20 IULIE 1514

A FOST ARS DE VIU GH. DOJA, CONDUCĂTORUL RĂSCOALEI IOBAGILOR MAGHIARI ȘI ROMÎNI

La începutul secolului al XVI-lea, starea țărănimii iobage din Ardeal, devenise din ce în ce mai grea. Nobilimea ale cărei privilegii creșteau, a îngenunchiat din ce în ce mai mult pe iobagii romîni și unguri, făcîndu-i să devină de fapt lipiți pămîntului, chiar dacă în erau de drept. Exploatarea cruntă a maselor țărănești a fost cauza răscoalelor din secolul al XVI-lea, care au început cu aceea de sub conducerea lui Gheorghe Doja.

Prilejul răscoalei a fost pregătirea unei cruciade împotriva turcilor. Deoarece se făgăduise libertatea iobagilor ce se vor înrola sub steagurile cruciadei, mulți țărani s-au înrolat, încît nobilii s-au trezit fără brațe de muncă pe domeniile lor. Pentru a-i sili să se înapoieze la casele lor, nobilii s-au dedat la persecuții asupra familiilor celor înrolați. Atunci, cruciații aflați în tabăra de la Buda s-au răsculat, transformîndu-se într-o armată revoluționară și au întors armele împotriva nobililor. În fruntea răsculaților se afla Gheorghe Doja, mic nobil de țară din părțile secuiești și fratele său Grigore. Țăranilor răsculați li s-au alăturat pătura de jos din orașe și minerii din Transilvania. Răsculații au distrus castelele nobililor din Cîmpia Tisei și apoi au pătruns pe Valea Mureșului, după ce mai înainte au bătut o armată condusă de Ștefan Bathory și Nicolae Csáky episcopul Cenadului. Răscoala se întinse în tot Ardealul.

După cucerirea Cenadului, Doja proclamă republica, desființarea nobilimii, egalitatea tuturor oamenilor și suveranitatea poporului. Ștefan Bathory se refugie în cetatea Timișoarei, pe atunci cea mai puternică cetate a Ardealului. Doja îl urmărește. Localitățile Arad, Lipova, Siria, Nadlac sînt cucerite, însă împotriva zidurilor Timișoarei Doja nu are mijloace de atac. Asediul cetății a durat două luni, timp suficient pentru ca voievodul Ardealului Ion Zapolia să-și strîngă armata și să vină în ajutorul cetății.

Țăranii au fost atacați prin surprindere. Doja a fost rănit în luptă și făcut prizonier, împreună cu fratele său și alți șefi răsculați. Astfel, răscoala a fost înfrîntă.

Represiunea nobililor a fost îngrozitoare; 60.000 de țărani romîni și unguri au fost uciși. Doja a fost ars de viu pe un tron de fier înroșit în foc și i s-a așezat de trei ori pe cap o coroană încinsă în foc. Carnea lui smulsă cu clești, a fost dată prizonierilor s-o mănînce. Trupul lui a fost tăiat în patru, bucățile fiind țintuite pe porțile cetăților Pesta, Alba-Iulia și Oradea.

Această sîngeroasă înăbușire a răscoalei condusă de Doja, n-a putut opri lupta poporului pentru libertate. Țărănimea a continuat să se răscoale și să lupte.

Emisii de televiziune stratosferice

Pentru mărirea razei de recepționare a emisiilor de televiziune, se cer piloni de antenă cît mai înalți. Spre exemplu, pentru recepționarea unei emisii în întreaga Germanie ar fi nevoie de o antenă înaltă de 20 km!

Inginerul C. E. Nobels a propus folosirea avioanelor aflate la 7000—8000 m altitudine, drept stații radioreleu pentru transmiterea programelor de televiziune. De curînd, deasupra Stokholmului, s-a făcut o experiență reușită, emisiunea fiind recepționată pe o rază de 500 km. În urma acestor rezultate, americanii prevăd construirea a 14 avioane bimotoare speciale, care vor asigura „stratoviziunea" pe întregul teritoriu american, putîndu-se astfel emite patru programe de televiziune și cinci de radio.

În același timp, ing. italian Laudini, intenționînd să folosească Luna ca reflector natural al undelor de televiziune, s-a lovit de faptul că, pentru recepționarea unor impulsuri normale în televiziune, reflectate de Lună, sînt necesare energii uriașe.

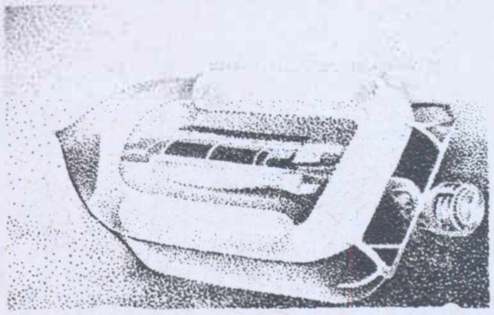
Tunele prin gheață

Transportul pe teritoriul Groenlandei este destul de dificil, țara fiind acoperită cu sloiuri mari și neregulate de gheață. De aceea, în prezent, s-a realizat proiectul unui uriaș sistem de tunele prin gheață, prin care vor circula trenuri electrice. Unul din tunele va avea lungimea de 700 mile (aproximativ 1120 km) și va traversa Groenlanda de la est la vest. În interior, vor fi instalate lămpi cu lumină albă. Lucrările la unul din aceste tunele au și început.

Barca nescufundabilă

La lansarea bărcilor de salvare, în mod obișnuit, se folosesc macarale fapt care nu le împiedică, uneori, să se răstoarne. De curînd, în Danemarca, a fost realizată construcția unei bărci de salvare ce nu se poate răsturna. Oamenii se urcă în barcă încă de pe puntea navei, apoi barca este închisă ermetic. În momentul scufundării vasului barca de salvare rămîne pe suprafața mării, indiferent de valurile provocate de scufundarea navei.

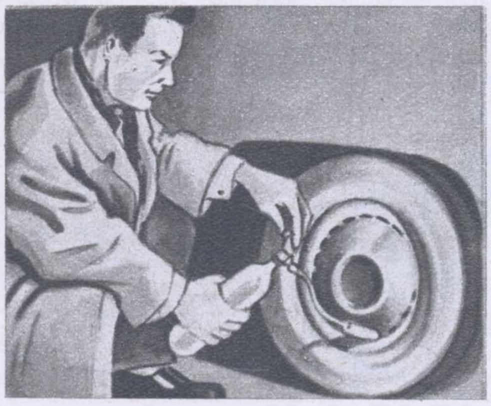
Barca este dotată cu motor și stație de radio, iar poziția ei, asigurată de un sistem de giroscoape, permite menținerea echilibrului și liniei de plutire, indiferent de agitarea mării.

Lipirea camerelor auto în 30 secunde

Această performanță, realizată de specialiștii sovietici, este posibilă datorită unei soluții extrem de fluidă ce se introduce în camera cauciucului, prin orificiul ventilului de umflare. La acest ventil se atașează tubul cu soluție care este pulverizată, la mare presiune, cu ajutorul unui balon de aer comprimat. Soluția se depune în acest mod, pe întreaga suprafață interioară a camerei, astupînd și lipind spărtura. În același timp, aerul comprimat asigură umflarea cauciucului la presiunea necesară.

Experiențele făcute pînă în prezent au dat deplină satisfacție, indiferent de felul cauciucului.

★

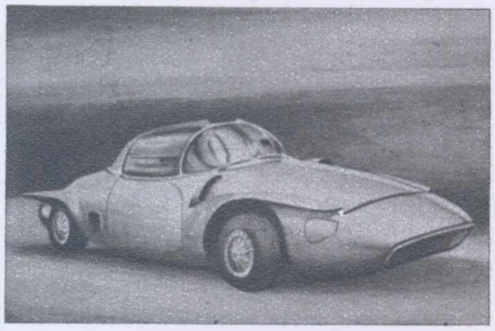
Pe fluviile Chinei

R.P. Chineză are o vastă rețea de fluvii. Multe din ele au în cea mai mare parte a anului un debit mic permițînd navigația numai cu plute, șlepuri ușoare și luntri de serviciu. Spre a transforma aceste ape în adevărate căi fluviale de comunicație, inginerii din Sanhai au proiectat și construit un număr de vase cu aburi care au adîncimea de cufundare sub apă de aproximativ un metru.

Un astfel de vas poate transporta pe lîngă cei 1000 de pasageri și mari cantități de mărfuri. Ele sînt de altfel, primele vase cu aburi de tonaj mare construite în R.P. Chineză.

Automobilul de curse cu reacție

În prezent în Uniunea Sovietică și S.U.A. s-au realizat prototipurile unor automobile dotate cu turbine cu gaze asemănătoare motoarelor de pe avioanele reactoare. Prototipul american XP500, pe care vi-l prezentăm alăturat, are de fapt o combinație de motor cu pistoane libere și turbină. Motorul cu combustie internă are pistoanele libere; acestea în timpul exploziei se depărtează unul de celălalt și comprimă aerul de pe fețele opuse, trimițîndu-l spre turbină (împreună cu gazele arse). În acest fel, turbina este pusă în mișcare asigurînd mersul autovehiculului cu o mare viteză. În Uniunea Sovietică s-a realizat de către Uzinele de automobile din Gorki o mașină cu turbină cu gaze, capabilă a dezvolta viteza de 300 km/oră; acest automobil ultrarapid are o formă aerodinamică pronunțată, cu mici aripi trapezoidale în partea posterioară, pentru menținerea stabilității.

COPERTA I-a. O reușită „voltă în vînt" executată de unul din echipajele participante la concursul internațional de yachting de la Mamaia.

(Foto: Șt. CIOTLOȘ)

Elice navale din... nylon

Nylonul, care pînă în ultimul timp se folosea ca materie primă pentru confecționarea diverselor țesături și tricotaje, a început să fie folosit și la înlocuirea metalelor. După cum relatează presa de specialitate, inginerii danezi au pus la punct un procedeu ingenios, pentru confecționarea din nylon a... elicelor marine. Aceste elice care nu ruginesc și nu se deformează, nu trebuie vopsite.

Pînă în prezent, uzinele navale daneze au construit elice pentru navele de tonaj redus și mijlociu. Se preconizează ca într-un viitor nu prea îndepărtat, elicele navo-oceanice să fie confecționate tot din nylon.

Abonamentele la revista „Pentru Apărarea Patriei" se primesc pînă cel mai tîrziu în ziua de 16 a lunii cu deservire în luna următoare.

Abonamentele se primesc la difuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la sate, secțiile de difuzare a presei, precum și de către factorii și oficiile poștale.

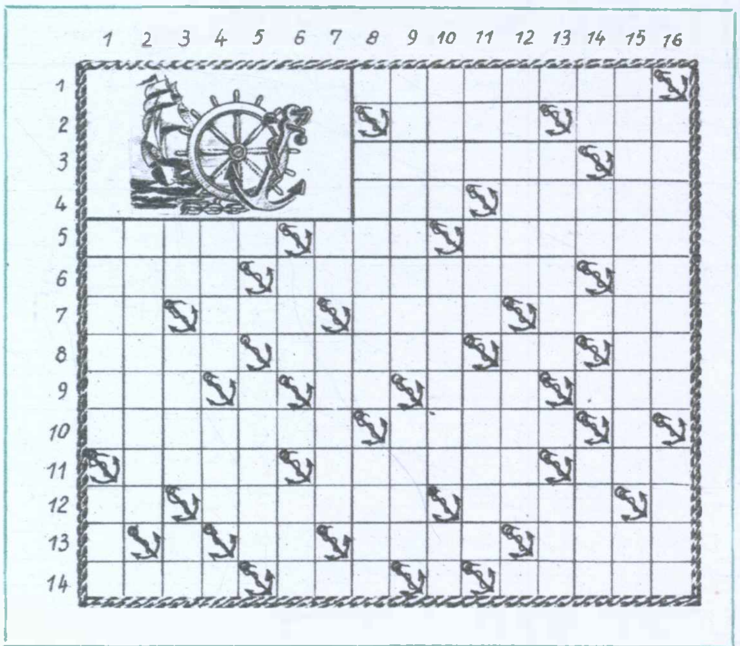
REDACȚIA: București, Bulevardul Dacia Nr. 13 Raionul „I. V. Stalin" Telefon 1.00.32

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București

C. Nr. 1032 Prețul Lei 2 B718

În orele libere

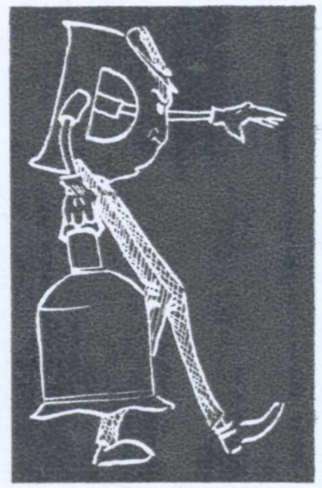
MARINĂ

ORIZONTAL: 1)Punte superioară (la comandă) pe navă 2) Construcţie marină — Pe întinsul lor se navighează 3) Piesă de rezistenţă în construcţia osaturii unei nave, situată la prova şi solidarizată cu chila — Terminaţie latină 4) Esenţă de lemn folosită în construcţia navomodelelor — Sînt plini de el marinarii, cînd pornesc în larg 5) Operaţia de scoatere pe uscat a navelor — Direcţia pe care o ţine nava — A ataca hotărît un loc întărit 6) După el se desfăşoară serviciul zilnic la bordul navelor — Funcţiune importantă la bordul navei legată de conducerea ei — Dacă e magnetic îl afli şi la compasul navei 7) Abreviaţie folosită în cataloage numismatice — Avantaj — Cafeniu-închis — Rimă încurcată! 8) Primeşte navele pentru încărcări şi descărcări — Unitate mare de nave militare — Conjuncţie — Ediţie 9) Primul exemplar al acestei specii de papagali a ajuns la noi, traversînd Oceanul Atlantic — Mă doare! — Cui folosit în construcţia navelor — Pe la gene 10) Aici se construiesc navele — Momentul plecării în regatele de yachting 11) Serveşte pentru acostarea vaselor — Navă specială pentru transportul materialelor de construcţii hidrotehnice — Dop de lemn 12) Notă muzicală — E nelipsită la bordul navelor şi la uniforma marinarilor — Rîu care ca lemnul folosit în construcţia navelor 13) Diftong — Suflul vital în mitologia indică—Sport naţional 14) Adăposteşte navele pe vreme rea — Pe el stau navele „bolnave" — De el se feresc şi totuşi îl doresc navigatorii.

VERTICAL: 1) Busolă la bordul navelor — Ajută pe marinari în navigaţie 2) Catarge, vergi, toate la un loc 3) Nota diapazonului — Leziune — Ode! 4) Indic — Rîu în U.R.S.S. care străbate localitatea Tambov 5) Zeiţa vînătoarei la romani 6) Rocă de natură calcaroasă—Cuprinde toate semnalele cu pavilioanele de semnalizare 7) Conjuncţie —Mişcare în muzică 8) Piesă de rezistenţă în osatura navelor — Sprijinitor 9) Zonă în faţa intrării portului propriu-zis — Paleta unei roţi de propulsie la nave 10) Treci peste — Deosebire fină — Pronume 11) Plasă de prins peşte — Departament în Franţa — Scuză! 12) Scrisori — Susţin catargul spre prova 13) „Rănile" navelor — Semnalul navelor aflate în pericol 14) Prepoziţie — Pronume — Vas pentru transportul mărfurilor pe distanţe mici 15) Punte, construită de la cheiul unui port spre larg, făcînd legătura între chei şi nava acostată (pl.) 16) Obstacole pe apă împotriva atacurilor navelor uşoare — Neted.

Cuvinte mai puţin cunoscute: TNA, AIN.

MONOVERB
(3 - 8)

★

ŞARADĂ

O figură-n geometrie
Partea-ntîia o să fie.
Iar a doua este spusă
Cînd zici: „orele de rusă"
Ambele de veţi lega
Un examen veţi afla

OMONIM

Redă un concert frumos,
Urechii de-o pune,
Demască un somnoros,
Dar nimic nu spune.

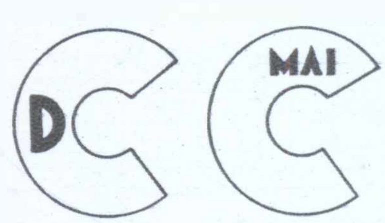
PATRAT ARITMETIC

Plasaţi în cele 49 căsuţe ale patratului de cîte 8 ori cifrele 1, 2, 3, 4, 5 şi 6 (adică în 48 căsuţe) şi odată cifra zero, în aşa fel încît adunîndu-le orizontal, vertical sau pe cele două diagonale să obţineţi suma 24.

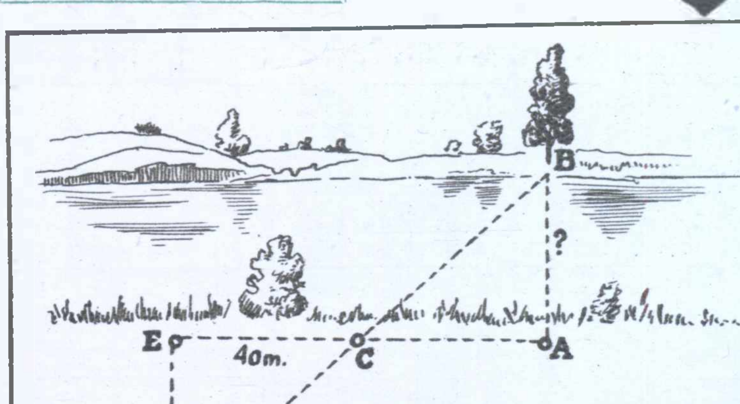
TRIVERB
(2, 6, 5)

CRIPTOGRAFIE
(3, 2, 2, 2, 3, 3)

ÎNCERCAŢI SĂ AFLAŢI...

Care este lăţimea rîului, dacă cele două triunghiuri dreptunghiulare CAB şi CDE sînt egale, cunoscînd că: CE = 40 m şi CD = 50 m.

În anii epopeii (1916-1918) pe care poporul nostru a scris-o cu sînge, luptînd pentru apărarea patriei, şi-a adus prinosul de jertfă, alături de celelalte arme, şi tînăra noastră aviaţie.

În acei ani, mulţi zburători şi-au frînt aripile pentru libertatea Romîniei. De atunci, au trecut 40 de ani. Cinstindu-le memoria, poporul le-a înălţat în capitala ţării acest monument.

(Foto: Şt. CIOTLOŞ)

